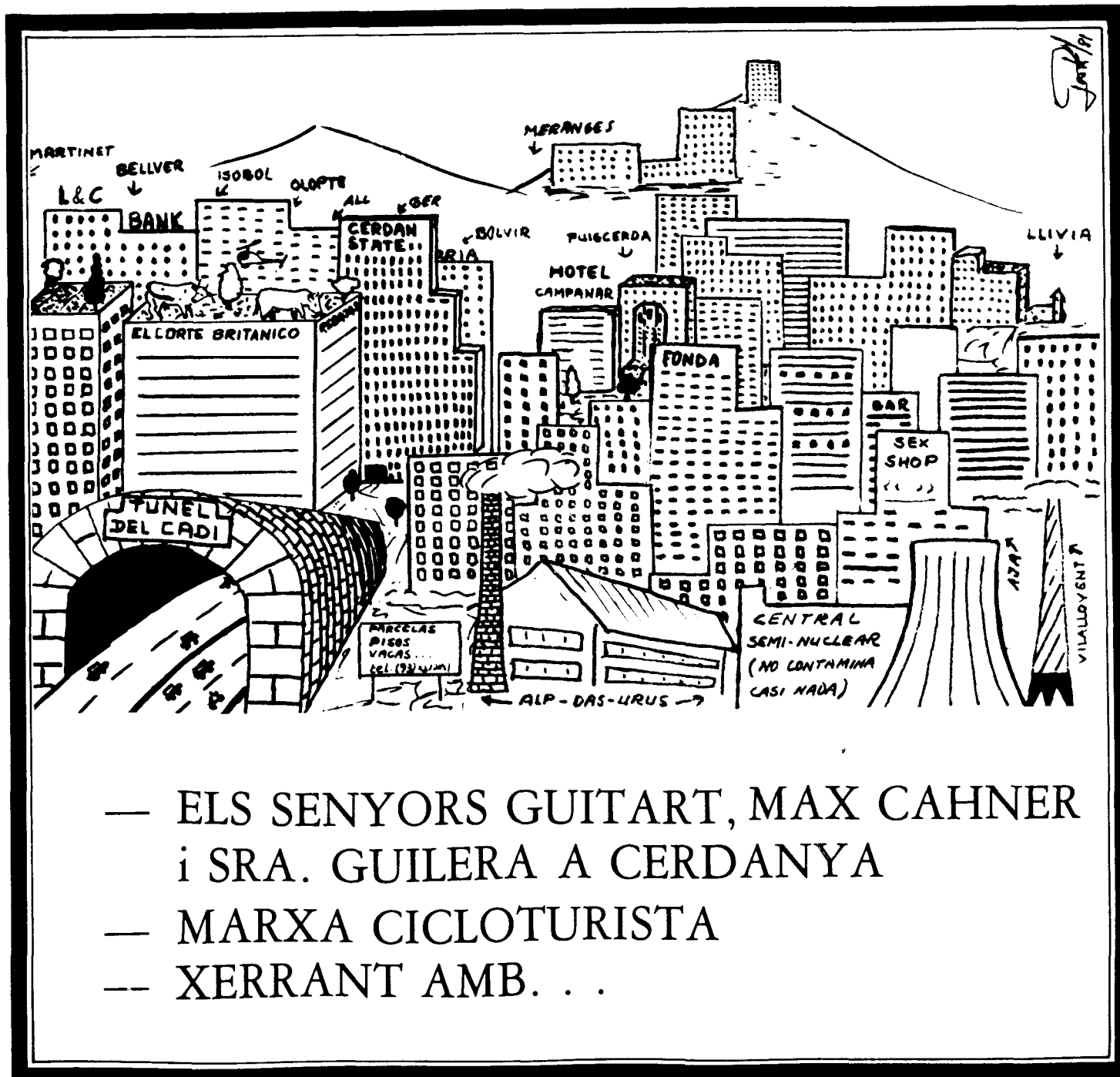

nufaco

PUBLICACIÓ D'AMICS DE Cerdanya

Preu 100 ptes.

número 40

APROFITI L'ESTIU, I LES NOSTRES OFERTES, per a renovar la seva llar

GRANS OPORTUNITATS

Lot de 5 peces de bany color blanc (lavabo, peu, bidet, tassa W.C. amb dipòsit i tapa)

P.V.P. normal 12.441,-
P.V.P. oferta 7.100,-

Lot de 5 peces de bany en color (lavabo, peu, bidet, tassa W.C. amb dipòsit i tapa)

P.V.P. normal 17.938,-
P.V.P. oferta 10.000,-

Lot de 5 peces de bany en bicolor (lavabo, peu, bidet, tassa W.C. amb dipòsit i tapa)

P.V.P. normal 18.828,-
P.V.P. oferta 11.750,-

Armaris de fusta per a bany, des de

2.990,-

Rajola per a revestiment, en 15x15, 10x20 ó 20x20 cms. des de

250,- m2.

Gres per a pavimentats, en 25x25 ó 30x30 cms. des de

390,- m2.

**VEGI TAMBÉ LA NOSTRA OFERTA
MÉS ESPECIAL:**

Lot de 5 peces de bany color blanc (lavabo, peu, bidet, tassa W.C. amb dipòsit alt, només per 5.300,-

ARNAUS

PUIGCERDÀ

Ctra. Barcelona a Puigcerdá, Km. 169 N - 152

Tel. 88 09 00

editorial

NÚMERO - 40

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

Pere Capdevila
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Emili Guirao
Josep Peitx
Xavier Pujol
Mertixell Sastre
Ramón Solà
Rosa Soler
Josep M. Tosas

Col.laboradors:

El Biógrafo
F.X. Bosom
Miquel Casanovas
Carme Clausell
Club Polideportivo
Cruz Roja
Pere Font
Joan Fullana
Salvador Galcerán
Giovanni
Félix Isern
Rosa M. Rodriguez
El Trovador
Unió de Radioaficionats
Espanyols
Josep Vigo

Il.lustració:

J. Paul Poirier

Edita: AMICS DE Cerdanya
Passeig 10 d'Abril, s/n.
PUIGCERDA
T. 88 12 13
88 02 69
88 12 25

Composició i muntatge:
Equip VILETA 12 - Artesa de Lleida
Imprimeix:
Offset A. Figueras - Tàrrrega

PUBLICACIÓ MENSUAL

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col.laboradors.

NUESTRA PORTADA

No sabemos a qué viene esta portada. Palabra. Nos la entregó uno de nuestros dibujantes sin mediar palabra y con el ceño fruncido, mientras se dirigía al bar de la esquina. Al entrar en la redacción se notaba un fuerte y extraño olor a tabaco rubio. . .

Acababamos ya de cerrar la edición cuando se presentó de nuevo. Tenía el cabello descompuesto y los ojos brillantes, casi cerrados. No dijo hola, ni quiso dar prueba de su presencia; sólo se le oían mascullar entre dientes palabras sin congruencia que ninguno acabamos de entender. ". . . Això serà l'invasió, aquí no podrà viure ni D. . . , a les muntanyes trobarem més llaunes de Coca Cola que pedres, . . . serà l'imperi caciquista. . . i els caps de setmana, per estar tranquils haurem d'anar a Barcelona. . . i . . . i . . .".

Tras cada frase aumentaba su furia, por lo que en previsión de lo imprevisible optamos por dejarlo en su sola compañía y fuimos saliendo uno tras otro con los hombros encogidos.

SUMARI

EDITORIAL	3	SANITAT	
ACTUALITAT Cerdana		Qui sigui frare que prengui	
C.D.C. replica a Punt Diari	4	candela	16-17-18-19
El President Excm. Diputació	4-5	COL.LABORACIONS	
El Camp del Barça "Som una nació"	5	Unió de Radio Aficionats	20
Despedida del Sr. de la Mata	6	Le Lérot	20
El nens es fan la festa	7	Les debuts du Christianisme	
ENSEYAMENT		en Rousillon	21
Entrevista Sr. Guitart - Conseller d'Ense-		Democratats de Pajarita	21
nyament	8	Els quatre dies de LLO	21
F.P. Informa	8	LLETRES	
CULTURA		El Caracol (de Borgonya)	22
Entrevista amb Max Cahner	9-10	Recordando	22
LA CASA LA VILA		Vesprada	22
Precs i Preguntes	10	ESPORTS	
XERRANT		2a. Marxa Internacional	
Ara va de bó	12-13-14	Cicloturista	23-24
DES DE L'ARXIU		El Barça Campió de la Copa del Rei	24
La Baronia de Saltègui (IX)	15	Pistas de Hielo	24
		CARTES A RUFACA	25-26

C.D.C. REPLICA A PUNT DIARI

Comunicat del Comitè Comarcal de CDC de Cerdanya referent a un article que va sortir a Punt Diari, el dia 9 de Juny, i després d'haver demanat la rectificació del mateix al cap de comarques del Diari, encara avui 23 de Juliol no ha estat fet. Aquest és el text donat a Punt Diari per a la seva rectificació:

Respecte a l'article aparegut el propassat dia 9 de Juny a Punt Diari, signat per en Joaquim Giralt i X. Cortadellas i degut a la poca informació que aquests corresponsals a Cerdanya tenen d'una visita oficial del Conseller de la Generalitat, el Comitè Executiu Comarcal de CDC es veu obligat a rectificar la notícia en els punts següents:

1er. Resulta que el primer acte que va fer el Conseller a Cerdanya va ser la recepció oficial de l'Ajuntament de la Vila, quedi clar que era només de l'Ajuntament de Puigcerdà i estava programat per a les 7 hores de la tarda del dijous.

Per a la seva informació els direm que el Conseller Joan Guitart va arribar a les 7 hores i 10 minuts, i el Delegat Territorial de les comarques gironines arribà a tres quarts de set.

2on. Que la reunió de recepció a Puigcerdà es va fer però amb retràs, degut que els responsables de l'àrea d'Ensenyament i Cultura de la Vila van arribar tard, concretament els Srs. Bosom i Fullana del PSC/PSOE i el Sr. Canes d'Entesa Municipal (grup independent), els dos últims amb causa justificada perquè venien de Barcelona d'una reunió que van tenir a la Generalitat amb el Conseller d'Obres Públiques i Urbanisme, Sr. Culell, conjuntament amb altres batlles i consellers per a parlar de temes relacionats amb la línia fèrrea

Barcelona - Puigcerdà.

3er. Que a dos quarts de vuit estava prevista una reunió conjunta amb els responsables de les conselleries locals d'ensenyament de tota la comarca, no amb els batlles.

4art. Que a l'hora prevista tots els consellers d'ensenyament locals de la comarca, eren presents a l'Ajuntament de Puigcerdà.

5è. Que degut a la tardança abans esmentada de més d'una hora i mitja, els consellers d'ensenyament de la comarca van decidir fer una plantada a l'Ajuntament de Puigcerdà, perquè ja era la tercera vegada que passava això, de fer-los esperar com si fossin regidors de segona categoria, degut a l'afany de capitalitat de la Vila cerdana.

6è. Que per boca del Sr. Pons Visa conseller d'ensenyament de Bellver de Cerdanya, els consellers de la comarca es disculpaven del fet davant del conseller d'Ensenyament de la Generalitat Joan Guitart i quedà prou clar, que la plantada era contra l'Ajuntament de Puigcerdà i no contra la seva persona.

7è. Els únics membres de CDC que van intervenir en els actes oficials amb el conseller Joan Guitart van ser els representants d'aquest partit a les diferents corporacions locals, és a dir, els regidors que com a responsables d'àrees d'ensenyament o com a simples regidors, van assistir als diferents actes conjuntament amb els dels altres partits.

8è. Que en la seva visita el Conseller va fer un sopar amb la Sectorial comarcal d'Ensenyament de CDC i el Conseller Comarcal, un cop acabat el programa oficial i en tot moment intentant de no barrejar un acte de govern amb un de partit, com

que es va aconseguir.

9è. Que el Conseller va ser acompanyat durant la seva visita per la comarca (en la part gironina) per la inspectora en cap de les comarques gironines i en la part lleidatana per l'inspector en cap de les comarques lleidatanes. Per cert la inspectora en cap de les comarques gironines és l'Anna Maria ORIOL, no CONIOL.

10è. Que la visita no es tractava de venir a donar res, ni a regalar res, sinó a tenir una presa de contacte amb els problemes de la comarca, sobre el propi terreny per tal de poder trobar la millor solució a tots els problemes.

11è. Tots aquests punts podien haver ser clarificats, si els corresponsals haguessin assistit a la roda de premsa que es va fer als locals de l'Ajuntament de Puigcerdà, a dos quarts de cinc de la tarda, comptant amb l'assistència del conseller, del cap territorial de les comarques gironines Sr. Busquets i de la inspectora en cap de les comarques gironines Sra. Oriol.

En aquesta roda de premsa hi assistien mitjans de comunicació com Ràdio Olot, el diari AVUI, la revista comarcal RUFACA. . . , però no PUNT DIARI, degut que ningú sabia que els signants de l'article fossin els seus corresponsals.

Esperant que aquests punts quedin perfectament clarificats pel bé de la llibertat d'informació i en aquest cas de la nostra premsa, evitant així que l'únic diari en català de les terres gironines es transformi en un diari poc seriós, cosa que ningú desitja, i en defensa de les Institucions de tots els catalans, cosa que l'article deixa en dubte.

Comitè Executiu Comarcal
CDC

El President de l'Excma.

Diputació de Girona

Com vam dir en el darrer número de RUFACA, aquí tenim el resum de la visita del President de la Diputació de Girona, que hem rebut amb el prec de publicació.

En primer lloc prego disculpis el retard, però no he volgut escriure la
4/RUFACA

carta abans fins que he tingut el resum de les peticions que varen fer els

Ajuntaments amb motiu de la nostra visita dels passats dies 23 de febrer i

28 d'abril més concretat.

Per capítols et diré que aquestes són les peticions més importants:

Capítol de neus, després d'escoltats els Ajuntaments aquestes són les quantitats a que ens varem comprometre per aquest any:

Das	75.000
Urús	75.000
Fontanals	250.000
GUILS	175.000
Alp	500.000
Puigcerdà	500.000
Bolvir	75.000
Ger	150.000
Isòbol	100.000
Meranges	300.000
Llivia	75.000

Cal fer notar que les subvencions de Meranges i Puigcerdà son més importants perquè ja van destinades a l'adquisició de material per tal de que així aquestes dues poblacions puguin resoldre el problema d'una manera quasi definitiva. Val a dir també que aquesta és la meua intenció, dotar de material a tots els pobles

per tal de no haver de pensar-hi més.

Per altres conceptes hem aconsellat presentin varies obres al Pla d'Obres i Serveis als següents Ajuntaments: Ger. Pavimentació del carrer major i captació d'aigües de Greixa.

Bolvir. Pavimentació del barri del castell.

Meranges. Captació d'aigua, previa petició d'ajuda tècnica.

Das. Carretera de l'Aeroport de La Cerdanya.

Fontanals de Cerdanya. Projecte d'abastament d'aigües Deveses del Vilar.

Per altra banda a Fontanals els hi hem aconsellat que per tal d'arranjar el pont del Soler demanessin una ajuda i un crèdit a la Diputació.

A Das i per a la carretera de Tartera hem suggerit sol·licitessin l'ajuda tècnica per a la redacció del projecte.

A Meranges per les obres a realitzar a les escoles hem aconsellat adrecessin una petició a la Comissió de Cultura d'aquesta Diputació.

A Bolvir per a l'arranjament de la casa de la Vila hem suggerit demanes-

sin una ajuda i un crèdit.

A Isòbol per l'arranjament de l'Ajuntament varem aconsellar demanessin una ajuda i un crèdit.

A Ger per tal d'intentar solucionar el problema del transport escolar hem adreçat una carta al Delegat Territorial d'Ensenyament.

A Puigcerdà intentarem augmentar la subvenció per a l'Escola de Belles Arts.

A Guils de Cerdanya hem adreçat una carta al Delegat de la Companyia Telefònica per tal de solucionar el problema del telèfon.

I per últim a tots els alcaldes i molt especialment al d'Urús ens hem posat a la seva disposició per tal de fer d'intermediaris entre els Ajuntaments i Infraestructures de Catalunya S.A. constructora del Tunel del Cadí.

Aquest és un petit resum que no cal dir que per la seva ampliació em tens a la teva disposició.

Atentament,

Arcadi Calzada i Salavedra

EL CAMP DEL BARÇA PLE DE GOM A GOM AL CRIT DE «SOM UNA NACIÓ»

El dia 24 de juny, diada de Sant Joan, es celebrà a l'estadi del Camp Nou, la festa de cloenda de la primera fase de la campanya en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana. Més de 80.000 persones assistiren a la concentració nacionalista, abarrotant les grades del camp. L'acte havia estat recolzat per més de nou-centes entitats cíviques, culturals municipals i tots els partits parlamentaris i centrals sindicals de Catalunya, excepte Centristes UCD i la UGT.

Participaren en la festa més de trenta colles sardanistes que dansaren al so de la Principal de la Bisbal, varies corals i els cantants Lluís Llach, Marina Rossell, Manuel Gerena i els grups La Trinca i Al Tall que col·la-

boraren a donar-li un caire festiu tot i que els temes musicals foren plenament d'acord amb la intenció de l'acte.

La lectura del manifest elaborat per les entitats convocants, fou suprimida a darrera hora perquè aquelles es negaren a introduir les modificacions al text suggerides per la Delegació del Govern a Catalunya.

L'acte, que es desenvolupà sense incidents remarcables, fou una crida a la convivència constructiva entre Catalunya i els altres pobles d'Espanya i alhora un acte d'afirmació nacional. Felip Solé i Sabarís, conseller de l'Ajuntament de Barcelona i president del CIEMEN, una de les entitats convocants, donà la benvinguda als

assistents i pronuncià un breu parlament en el que es resumia la intenció i la finalitat de l'acte i del qual en resaltem el paràgraf següent:

“...Volem reafirmar als quatre vents que volem recuperar la nostra identitat nacional, sense vencedors ni vençuts. Volem una convivència constructiva entre nosaltres i els altres pobles. Però estem disposats a defensar-nos de la incomprensió que vol impedir-nos avançar pels camins que ens ha fixat la història (...). Ens hem reunit per tornar a dir sense por que SOM UNA NACIÓ!”

RUFACA vol agrair als organitzadors d'aquest acte la invitació feta a la nostra revista.

Fèlix Isern i Vidal

DESPEDIDA DEL SR. DE LA MATA

Momento emotivo del acto.

En el centro, el Sr. de la Mata.

Con motivo del cambio de residencia profesional del Sr. Gabriel de la MATA GÜELL, sus compañeros y amigos de la Cerdanya, le ofrecieron una emotiva despedida, haciéndole, a la vez, entrega de recuerdos que simbolizan el afecto y simpatía que hacia su persona ha despertado, la gran labor desarrollada en beneficio de esta Comarca, durante el corto tiempo de su estancia en ella.

En dicho acto, se dejó constancia de que se podría seguir contando con la colaboración del Sr. de la Mata, quien ya se ha convertido en un gran enamorado de este apartado rincón pirenaico, que si bien es maravilloso, personalmente ha podido comprobar que de muchas atenciones carece y por consiguiente, es muy necesario continuar insistiendo ante la Administración haciendo uso de un verdadero trabajo de equipo.

CC/UCD

**LLET D'ALTA MUNTANYA
ESTERILITZADA**

**LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG**

CERDANYA - PUIGCERDÀ

ELS NENS ES FAN LA FESTA

A RUFACA ens enterem de que nens i nenes del carrer Puig Pedrós han organitzat una festa al seu carrer per la tarda del dissabte dia 18 de juliol. Així doncs ens hi presentem com va tot.

A la tarda hi han hagut jocs, xocolata desfeta, galletes i repartiment de premis, i al vespre cap a les 9, la gent gran també n'ha participat amb entrepans de botifarra.

Creiem més interessant però de que siguin els nens i les nenes que ens en parlin. Tot just encetar el tema, ens plouen paraules per tots costats. Tots s'afanyen a donar-nos explicacions:

"... és que voliem fer una festa...
... que somos unos amigos que queriamos hacer una fiesta en nuestra calle... si, pero como no teniamos dinero... pero bueno, fuimos a pe-

dir por las casas... si i hi ha hagut senyors... bueno i senyores que no en han volgut donar res... si va ser el Sr. x, i la Sra... y etc. etc., —(els de RUFACA per discreció no ho diem... però si fos cert allò de: caure la cara de vergonya, pel poble en correrien molts a tall de "El hombre y la mujer sin cara)—... bueno, y

El grup organitzador.

si voliem comprar coses, però no teniem peles... bueno nuestros padres nos ayudaron a contar... si però ho hem fet tot nosaltres... hombre també hemos ido al ayuntamiento... espera, ahora hablamos de lo otro, que nuestros padres nos ayudaron para saber cuanta gente vive en estas casas... ah vale! però anar a demanar peles per les cases ho hem fet nosaltres —tots aquests—... si y con 200 ptas. hemos comprado cosas galletas, butifarras, banderetas... anda tonto, 200 ptas. sólo no, quiere decir que cada casa ha dado 200 ptas. está chalo éste... i les banderetes les hem posat avui... claro ayer llovia... nos hemos divertido mucho... i després han vingut uns frescos i han tret allò, i l'ajuntament ens ho ha deixat fer, de que no vinguesin cotxes.

... Tots volien sortir a la foto ...

FORMATGERIA

CARLIT - LLIVIA

VENDA i DEGUSTACIÓ

formatges
fumats
fondues de carns i formatges

patés
vins

(Per encàrrec)

Obert des de les 5 de la tarda

Avgda. Catalunya **LLIVIA**

ENTREVISTA AMB EL SR. GUITART CONSELLER D'ENSENYAMENT

Rufaca.— Entre les competències transferides, n'hi ha alguna, que faci referència a les activitats extraescolars?

Sr. Guitart.— Les activitats extraescolars existeixen, una d'elles és l'escola municipal de ceràmica que hem vist aquí a Puigcerdà i que crec que està molt bé, un altre es una excursió que feien uns infants de bàsica, a Figueres, a visitar el museu Dalí, a Castelló d'Ampúries. . . en fi, a conèixer el nostre patrimoni artístic i arquitectònic, un altra són les activitats esportives fora de l'escola. Nosaltres amb tot això crec que hi hem de fer un esforç, però no només la Generalitat sinó que té que venir promogut i impulsat pels ajuntaments, associacions de pares, institucions culturals i educatives de la població.

R.— Coneixem experiències en llocs d'Europa. . . veieu possible dedicar un per a la investigació pedagògica, cosa que en altres rames de la ciència existeix?

Sr. G.— Si, d'investigacions pedagògiques, se'n fan algunes per professionals diversos, però en això nosaltres hi hem de tenir molta cura. A l'investigació li correspon un doble aspecte, per una banda ha d'ésser estimulant: els països viuen d'innovacions, d'experiències i progrés i nosaltres som progressistes, per tant hem de ser una institució que favoreixi l'investigació d'experiències pedagògiques, però al mateix temps hem de ser extremament rigurosos amb la seva aplicació. Tothom sap que si un experiment en química falla quelcom, es llença i prou, però quan surt malament una experiència pedagògica amb infants el que no es pot fer es llençar l'infant i tornar a començar. Per això s'ha de ser molt rigorós en l'aplicació i comprovació de les experiències. Llavors. . . hi ha molts joves que estan entusiasmats en volguer ser innovadors dintre la pedagogia, on hi tenim una manca jo diria de bastants anys d'entusiasme i poca confiança en l'educació.

R.— Os heu programat una política d'ensenyament a nivell comarcal i sobre tot per a les comarques "desgraciades" com la nostra, que serien potser les que tenim unes necessitats més concretes i imminents i un altra cosa, allò de Lleida i Girona que desfà completament la comarca, heu pensat programar-ho paral·lelament per evitar un desfasament de l'un a l'altre.

Sr. G.— Bé. . . això de comarques "desgraciades" comprenc que ho dieu en l'aspecte d'aïllament que sofreixen en els aspectes culturals, per que en d'altres aspec-

tes els "desgraciats" som els que tenim que viure a les grans ciutats.

Doncs si, jo crec que hem de fer un sistema educatiu. Però no sols l'Executiu de la Generalitat sinó també el Parlament de la Generalitat i amb la col·laboració de les autoritats, dels ajuntaments. A Catalunya hi ha una realitat que són les comarques amb una problemàtica real, i que cal tenir en compte. Per exemple s'està fent un estudi sobre la problemàtica de l'Alt Pirineu, i a mi això em sembla que té molt més sentit que no pas aquesta divisió entre Lleida i Girona. Cerdanya és una comarca i s'ha de contemplar amb la seva realitat. Això ho farem. . . el que passa és que nosaltres no podem fer ballar totes les pilotes al mateix temps. . . primer hem d'assimilar els traspassos, i un cop assimilats aquests fets comarcals i els dèficits de la Cerdanya com altres arreu de Catalunya, és una de les coses que hem de fer.

R.— Dins l'Escola de Formació Professional i d'acord amb aquesta realitat comarcal de la que parlem, no us heu plantejat una reestructuració de branques? Per exemple, pagesia, ram de la construcció, hosteleria, pel que fa a Cerdanya. I també què en penseu de les experiències del sistema rotatiu que hem vist fóra del país?

Sr. G.— Si, jo d'això ara no en podria dir res en concret, però jo en tinc ganes de treballar-ho. . . però el que passa, com deia abans, tot just comencem i hi ha molta feina per fer. I en quan al sistema rotatiu si que el conec, hi estic completament d'acord amb el model anglès.

R.— Creiem que l'ajuntament de Puigcerdà us haurà presentat un llistat de necessitats, entre altres coses, que caldrien classes nocturnes d'adults, d'això també se'n ha de fer càrrec la Generalitat?

Sr. G.— Bé. . . els ajuntaments sempre ens carreguen de llistes, i Puigcerdà ens ha fet una llista llarga, però encara no l'he estudiada. L'escola d'adults és una necessitat que tenen moltes poblacions. Pensin que fins avui no hi ha un pressupost especial per a escoles d'adults, sinó que moltes vegades es treu del pressupost d'EGB, i això nosaltres no ho podem fer.

R.— Amb dades del curs 78/79 tenim que de 16 municipis gaudeixen d'escoles; aquest 9 centres escolars atenen les necessitats d'11 municipis. 20 edificis d'escoles estatals no són utilitzats, d'aquest n'hi ha 8 en bon estat i 12 en mal estat, etc., etc., això palesa el problema d'escola en els pe-

tits municipis. . .

Sr. G.— . . . aquest problema que Vostè planteja és un dels més difícils a resoldre. I ho és per dos factors primordialment: un econòmic i l'altre de qualitat d'ensenyament, un tercer lloc seria la voluntat dels pares.

Es evident que es podria oferir més qualitat en una escola en la qual el nombre de mestres sigui més gran i per tant més especialitzats. Ara bé, caldrà que els pares acceptin el desplaçament dels seus fills, no en la primera etapa, però si en la segona.

Afegim-hi la manca de recursos econòmics. . . el problema s'engrandeix. Per tant, aquesta qüestió no pot tenir una solució generalitzada, no existeix una única solució. S'haurà d'anar buscant-la segons les possibilitats i necessitats a cada lloc concret.

I fins aquí l'entrevista. Ens hauria agradat poder estar més estona parlant amb el Sr. Guitart perquè de problemes no en manquen. . . que si transport, que si instal·lacions, que si menjador, etc., etc. . . però el temps que ens concediren era limitat i darrera nostra l'esperaven els mestres.

F.P. INFORMA

L'escola de Formació Professional de Puigcerdà informa que en el proper curs, a més de les especialitats que fins el moment es donaven, Sanitat i Administratiu, comptarà amb l'especialitat d'Electricitat.

Es prega als interessats a matricular-se pel proper curs, formalitzin la preinscripció.

**PREINSCRIPCIONS
ESCOLA OFICIAL DE F.P.
Passeig 10 d'abril, s/n.
PUIGCERDÀ
MATRÍCULA**

**Termini de Matricula:
1 al 15 de setembre**

Lloc:

**Escola Oficial de F.P.
Passeig 10 d'AbriL, s/n.
PUIGCERDÀ**

**Excm. Ajuntament
de Puigcerdà**

... llegiu

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

ENTREVISTA AMB MAX CAHNER

Ni fet a mida, el mateix dia que tenia programat venir a Cerdanya el Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat, Max Cahner, a la plaça del Campanar hi apareix un forat que donava en el soterrani de l'antiga Església. El Conseller va poguer veure-ho. De totes maneres no és d'això que parlem amb ell.

Rufaca.— Sovint ens trobem amb el típic ping-pong Barcelona - Madrid, Madrid - Barcelona. Realment fins on arriben i quines són les competències de la seva Conselleria.

Max Cahner.— La meua Conselleria té en Cultura competències exclusives, amb excepció dels arxius, museus i biblioteques provincials, que en porta la gestió plena però no la titularitat de la Institució. De fet vol dir que en Cultura som nosaltres l'autoritat de Catalunya i només delimitats per pressupostos i per les lleis. En matèria de mitjans de comunicació les nostres competències des de l'Estatut són relativament limitades, suficients per una acció. . . podem tenir un tercer canal de TV, podem tenir una ràdio pròpia, premsa pròpia, i podem regular, respectant la llei de l'Estat, tot el que és radiofonia. . . Fins ara ens ho creiem ara falta saber si el Tribunal Constitucional respecte a la radiodifusió dirà el mateix. En mitjans de comunicació, tenim una competència compartida, de desenvolupar la inversió de l'Estat amb la presència de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, els canals de TV estatals continuen éssent de l'Estat, en canvi en Cultura tenim més competències. Des de l'1 de juny en cultura hi ha uns convenis que fixaran condicions especials per temes que no es podien regular per un Decret, però que en principi podem dir que ja podem disposar en aquests moments dels instruments per fer una política cultural. . . el que passa és que disposem de pocs diners.

R.— Teniu pensada o s'està treballant de cara a una política comarcal? Com ho feu? Teniu contactes amb gent de comarques i els seus ajuntaments?

M.C.— A cultura hi ha entre altres dos camps bàsics, per entendren's. L'un el patrimoni cultural on hi està concentrat el patrimoni moble distribuït per tot el país i principalment pel Pirineu, i en altres aspectes, com conservació i difusió del patrimoni. En això nosaltres veiem que hi ha molt per fer, però no podem ser a tot arreu. Hi ha municipis amb més possibilitats que altres i nosaltres anirem justament allà on

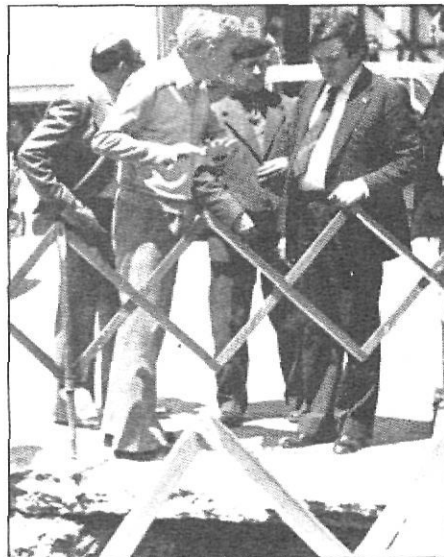
fem més falta. Pensem que a Catalunya hi ha 900 municipis i no podem posar 900 biblioteques, 900 museus, 900 arxius, això seria absolutament inviable, per tant no podem ser presents a tots els municipis, però repeteixo, nosaltres estarem allà on no hi hagi una financiació possible. Nosaltres creiem, ho hem explicat avui, que a Puigcerdà és un d'aquests llocs on biblioteques i museus hi han de ser. En el camp de les activitats culturals, aquí si que nosaltres hem de prescindir si les poblacions són grans o petites, on la presència de la cultura ha d'ésser possible. Fer una política cultural vol dir, tenir una tècnica, un entrenament, saber-ho fer. . . nosaltres ara estem començant. Fa molt poc temps que hi ha Generalitat i penso que encara som aprenents. Vull dir també que la cultura la fa el poble a través de les seves institucions, centres, ajuntaments, etc., i que si nosaltres hi hem de ser, serà sempre respectant la iniciativa. Crec també que no hem d'oblidar que estem en un període de restitució de la nostra identitat nacional i s'ha de posar un èmfasi especial en tota la nostra cultura tradicional.

R.— De cara a les biblioteques quins creieu han de ser els principis que han d'ordenar una política bibliotecària a les zones rurals i en aquest cas de muntanya?

M.C.— A Catalunya hi ha una estructura bibliotecària. Per exemple, la Biblioteca de Catalunya que actualment està en mans de la Diputació, però que penso que amb

. . . Se'n riu . . . sembla que li agrada . . .

Mirant-se el forat.

transferències o convenis serà el que en podríem dir la Biblioteca Nacional de Catalunya. Aquí té que haver-hi tots els llibres que s'hagin publicat o es publiquin arreu del món sobre Catalunya. Després hi han les biblioteques d'àmbit provincial on tindria que haver-hi representació de totes les branques. Les biblioteques comarcals han de respondre a les necessitats concretes de cada comarca. Llavors hi ha que haver-hi les biblioteques populars que seran a poblacions a partir de sis mil habitants, o també, segons les comarques, a partir de dos mil habitants, depen. . . Això és farà normalment a través de convenis amb els ajuntaments, i després pels barris de les grans ciutats, i també biblioteques infantils, i en poblacions molt petites fer centres de lectura que depenguin de biblioteques comarcals o municipals. Cal dir, també que les biblioteques hauran de tenir personal titulat.

R.— En una entrevista al setembre del 80 vostè diu "Cal que la TV sigui catalana i no solament en un aspecte lingüístic sinó cultural". Llavors quina autonomia pròpia té aquí la Generalitat, doncs la impressió és que tot ve manegat i controlat des de Madrid? Quines perspectives hi han, i de que sigui TV per tot el país, i no només el UHF?

M.C.— Bé, aquí la Generalitat no hi té res, perquè hi ha a l'Estatut un punt on diu que mentre la Generalitat no disposi del tercer canal, la segona cadena cobrirà els serveis de TV catalana. Però a part d'aquesta base legal que pot donar una certa força a la pressió moral que faci la Generalitat. La programació actual de la TVE a Catalunya no és de la nostra responsabilitat, i és això que ens hi em esforçat. . . perquè quan arrivem a un acord amb el Sr. Arias Salgado va i el canvien i posen al Sr. Castedo i lla-

vors el que havien parlat amb aquest senyor ens diuen més tard que no val... això és un joc que no té sentit. La única solució per a Catalunya és disposar del tercer canal. De fet, en l'Estatut diu que l'Estat l'ha de concedir, però no diu quan, la nostra feina però és fer complir els terminis que tenim per escrit, que són a finals d'aquest any el lliurament de la tercera cadena per començar ja a emetre en període de proves per a tot el territori català en motiu precisament dels mundials de futbol, que es quan estaran instal·lats els repetidors.

R.— Ens podria explicar això dels darrers recursos en contra de la concessió de les emissores de FM? Doncs com a cerdans ens afecta per la necessitat que Cerdanya tenim d'una emissora.

M.C.— Si... tot això està molt embolicat, doncs aquestes impugnacions retrasaran les concessions. Mirin ara tenim que... l'impugnació està en dies de consideració per part del Tribunal, tenim 20 dies per defensar-nos de les alegacions que ha fet el

Durant la roda de premsa.

govern de Madrid. S'estudia, es defensa i el Tribunal fa el procés. Durant el procés tot queda en suspens.

Pel que fa a les concessions serà molt difícil, doncs hi ha moltes demandes, però haurem de tenir en compte que si en un lloc ja en tenen una i en un altre no hi ha cap... lògic seria de posar-la on fa falta perquè no en tenen i penso que aquest po-

dria ser el cas de Cerdanya però jo no voldria adelantar res.

Mentre se seguien fent preguntes, nosaltres pensavem amb l'alegria que devia sentir mossen Galceran, l'arxiver de Puigcerdà, quan aquests senyors que venien de ciutat reiteraven la seva admiració pel valor històric de l'arxiu de Puigcerdà, que sembla ser és un dels més importants de Catalunya.

PRECS i PREGUNTES

Aquesta secció vol recollir el que veu o sent a dir, queixes, precs, felicitacions i des d'aquí demanar (precs i preguntes) informació a l'ajuntament del poble.

Hi ha gent que es queixa i ens diu, això o allò, s'hauria de publicar a RUFACA, nosaltres no tenim cap inconvenient, però creiem que aquestes queixes s'haurien d'adreçar, també directament a l'ajuntament. D'aquesta manera, al tenir-ne coneixement, hi podrien treballar i millorar el poble, que a la fi és una tasca de tots.

A LA COMISSIÓ DE PARCS I JARDINS

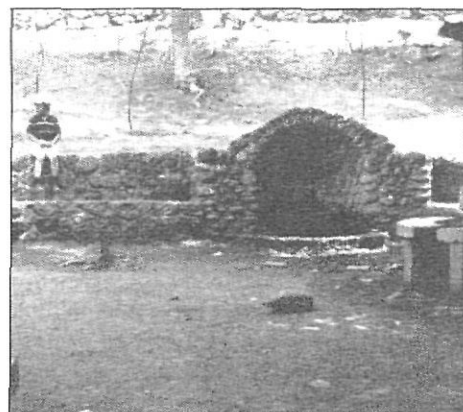
(Sr. Sapé, Sr. Vidal). Felicitacions per la tasca feta a la Font d'en Lleres, a la Font del Cúcuru, al Parc, amb els jocs pels nens, i "per fi", uns rètols en català que crec que tothom que vulgui pot entendre.

De totes maneres, crec hi ha una Font "Plaça de les Monges" que no raja gaire i una altra a l'estació (carrer Hostal del Sol) que crec que es podria mirar de recuperar.

El parc està més ben cuidat.

10/RUFACA

Font del Cúcuru.

A LA COMISSIÓ D'OBRES MUNICIPALS I BRIGADA

(Sr. Vidal, Sr. Peitx). Felicitacions per la tasca de la Brigada i per la neteja dels carrers.

A LA COMISSIÓ DE CIRCULACIÓ

(Sr. Bosom, Sr. Morer, Sr. Peñarroja, Sr. Fullana). No voldria fer-me pesat, només voldria demanar què passa amb els "passos zebra" amb la carretera i la velocitat (hi han hagut dos accidents i fa pocs dies va rebre una senyora que, mira per on, anava per l'acera). I els dies de festa?

De totes maneres és molt bó tenir quatre municipals més i veure que alguns carrers comencen a estar nets de cotxes, ¡que duri!

A LA COMISSIÓ DE...

Què passa amb els gossos, aquests gossos que tenim però que fem cridar per tot el

LA CASA DE LA VILA

Un altra medalla per l'Ajuntament: els carrers mai s'havien vist tan nets.

poble, van sols, mosseguen si volen, fan les seves feines allà on els hi plau, trenquen bosses d'escombraries i si convé maten cignes. No podria l'ajuntament fer-hi quelcom? Sap l'ajuntament que en el ple del 18 d'abril de 1980 (veure RUFACA número 28) es va acordar fer un "bando"? Què potser està encara a l'impremta?

A LA COMISSIÓ DEL MERCAT

(Sr. Peñarroja i Sr. Salinas). M'agradaria saber com funciona el control de parades del mercat, si és possible, clar.

En el ple del 16 de maig del 80 (veure RUFACA número 29) entre altres coses s'acordà que el nombre de parades seria de 60 fixes i 10 d'ambulants. Acord que no es va complir durant l'estiu de l'any passat:

11 maig: 76 parades	6 juliol: 76 parades
1 juny: 85 parades	13 juliol: 88 parades
15 juny: 88 parades	10 agost: 82 parades
22 juny: 72 parades	etc., etc.,

Pregunto a l'esmentada comissió: es compleix ara? Que quedi clar que jo no estic contra el mercat, però sí contra l'abús i l'absolutisme.

Joan Delsprecs

Des de fa 79 anys
apliquem el mutualisme autogestionari.

AGRUPACIÓ MÚTUA

Si coneixeu algun soci, pregunteu-li què en pensa.
Si coneixeu algú que ja ha fet tard' i se'n plany,
pregunteu-li per què hauria volgut ser-ne.

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys, podeu
formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informe-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 215.000
socis o sòcies que formen l'Agrupació Mútua i us en parlarà.

Si voleu, telefoneu al 318 18 00 - 318 40 50 de Barcelona
o visiteu l'estatge social a la Granvia, 621 de 8 a 14 hores.

*perquè ja ha complert els 40 anys

ARA VA DE BÓ

En plena campanya de promoció en els mitjans de comunicació del país, RUFACA fou convocada a una roda de premsa per l'empresa "TÚNEL DEL CADÍ Concesionaria del Estado, S.A." el dia 16 de juliol.

Presideixen la reunió: Sr. Eusebi Diaz-Moreno (President del Consell d'administració), Sr. Joaquim Molins (vocal-delegat), Sr. Rafel Villaseca (Director General) i amb l'assessorament dels seus tècnics.

Rufaca.— Abans era PROPISA, ara "TÚNEL DEL CADÍ Concesionaria del Estado, S.A.", perquè aquest canvi? Qui eren abans i qui són ara?

Túnel del Cadí.— La Societat és estrictament la mateixa, simplement s'ha canviat la denominació, doncs l'antiga PROPISA (Promociones Pirenaicas, S.A.) era un nom excessivament generic, de fet tothom ens deia Túnel del Cadí. . . llavors ens ha semblat que el més normal era que ens diguessim el que ferem i que estem compromesos a fer, que és el túnel del Cadí. . . D'aquesta manera ens identifiquem més, d'altra banda l'objectiu únic i exclusiu de la Societat és la construcció i explotació, com a concessionària de l'Estat, del Túnel, en conseqüència el nom ens semblava molt adient. Bé. . . i en quan a qui són. . . doncs els mateixos que hi eren abans hi són ara.

R.— El març del 78 el Sr. Serratosa parlava a RUFACA del cost total de l'obra que passa de 2.500 milions a l'any 75, a uns 3.200 milions al 78 i que amb despeses complementàries, expropiacions, etc., arribaria als 6.000 milions. Això vist avui, al 81: A) Cal comptar amb un túnel pròpiament dit, instal·lacions de seguretat, ventilació, àrees de servei, etc., i B) Quina pot ser la part més costosa en quant a financiació i si això demana un ordre de construcció?

T.C.— La part més costosa és la que ja s'ha adjudicat en aquests moments és a dir, l'excavació i sosteniment del túnel, més els excessos que comporten obres de fàbrica, és a dir, viaductes. . . que existeixen a la boca Sud. Tot aquest conjunt d'obra significa una inversió de 4.200 milions de pessetes, la resta fins els 6.000 milions són les instal·lacions de ventilació, asfaltat, àrees de manteniment, àrees de peatge. . . tot aquest conjunt de coses que encara no estan adjudicades i que en el calendari d'obres venen després o a continuació. En quant a l'ordre, des del punt de vista tècnic hi ha d'haver un ordre molt estricte: els contractistes que estan a cada boca han de

D'esquerra a dreta: Srs. E. Diaz-Moreno, J. Molins, R. Villaseca.

coordinar els seus atacs (veure esquema). Això és important, doncs si han retards en la construcció de les dues boques poden comprometre la totalitat de la construcció i malmetre el seguiment del calendari previst (veure diagrama). Bé. . . i pel que fa al cost total diem 6.000 milions avui, doncs si el túnel es pogués fer en una nit costaria encara 6.000 milions, però com que sabem que tardarà 33 mesos i al llarg d'aquest període creiem raonablement que hi haurà una inflació, un augment de pres, que repercutirà en els costos de la inversió i això farà que quan s'acabi el túnel la inversió física serà superior.

R.— Del projecte inicial del 73 hi ha hagut alguna variació bàsica i fonamental?

T.C.— Bàsica i fonamental, no, però alguna substancial sí, . . . i que penso pot ser interessant que ho comentin. En primer lloc, en la boca Nord, degut precisament a la galeria de reconeixement que s'ha fet, concretament de 500 metres, s'ha traslladat la boca uns 300 metres per tal d'evitar un terreny de pissarres que es considerava menys bó que el de calisses i que serà obtingut com a projecte definitiu. Aquesta és una de les variacions, i això ha estat possible precisament per la galeria de reconeixement. Segon, els excessos de la boca Sud quan s'ha passat del projecte a nivell de concessió que és un projecte que en podríem dir de línies generals, a un projecte constructiu de detall s'han fet algunes modificacions de traçat per adaptar-lo millor a les característiques del terreny. Una cosa i altre han estat recollides en el projecte d'execució que definitivament ha estat aprovat per la Generalitat el 8 de juliol.

R.— El setembre del 78 es parla de la possibilitat de que la Generalitat a través de

la Caixa de Catalunya invertis uns 500 milions destinats a obligacions. Això es va arribar a fer? I quan?

T.C.— Això és una informació històrica, no hi havia emissions en aquells moments. L'emissió d'enguany de 2.000 milions ha estat subscrita per un seguit de Caixes Catalanes.

R.— En aquells moments la Generalitat era provisional. Avui quines competències davant això la Generalitat?

T.C.— Absoluta, és a dir, en aquests moments som una concessionària de l'Estat-Generalitat, fins el punt de que a l'empresa hi ha un delegat de la Generalitat.

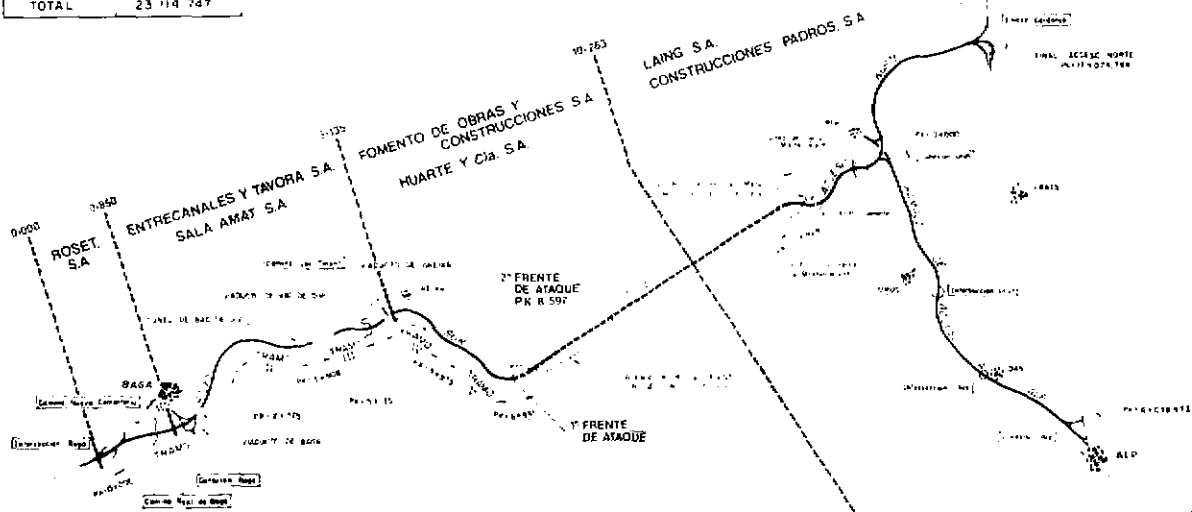
R.— La gent es queixa de que no hi ha hagut cap consulta prèvia als cedans, que són els directament afectats, tot i que se sap que va sortir en el Boletín Oficial, perquè?

T.C.— El Túnel com qualsevol obra d'aquesta mena requereix el tràmit d'informació pública. Evidentment això ha seguit tots els tràmits legals establerts. . . en tot cas això va ser fet directament per l'Estat en el seu moment, doncs l'otorgament de la concessió. . . si no recordo malament, devia ser pels mitjans dels anys 70.

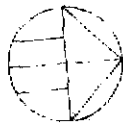
R.— Es parla de que no hi ha coordinació, doncs es fa un túnel sense una xarxa viària ni carreteres adequades.

T.C.— Bé. . . jo no diria que no hi ha, sinó que. . . hi ha un procés simultani d'amillorament de xarxa que ja estava previst. Per altra banda, per part tant de l'Estat com de la Generalitat, concretament en la part dels accessos del Túnel del Cadí, per la boca Sud, que és la part més llarga i important dels accessos, li correspon a la Generalitat. L'Eix del Llobregat que és tècnicament la carretera C - 1411 està dotada en

OBRA	LONGITUD (m)
ACCESO SUR	6.937,000
TUNEL	4.148,000
ACCESO NORTE	1.457,994
RANAL DE ACCESO AL T.	5.139,973
TOTAL	23.714,747

esquema del itinerario

ANEXO 6-9
PLANO DE ADJUDICACION DE LAS OBRAS

part amb pressupost de la Generalitat i en part en projecte. . . De manera que, nosaltres com a Societat Concessionària i la Generalitat amb els seus pressupostos anem treballant en paral·lel.

R.— Hem parlat amb gent de Riu, que des del 76 estan fent escrits de protesta, demanant que els terrenys destinats a àrea de serveis no hagin de ser els millors que té el poble, creuen que amb una desviació d'uns 500 metres es solventaria. Diuen a més que s'hi dedican massa hectàrees. I que han sentit que es comença primer pels accessos i que haurien de deixar de conrear desguida.

T.C.— Jo. . . concretament el de Riu no ho sé, però hi han hagut modificacions en el projecte, concretament els que he citat abans que han estat aprovades per la Generalitat, i contempen aspectes demanats o observacions i suggeriments fets pels propis ajuntaments. Em consta que n'hi ha algun altre. . . ho tornarem a comentar perquè son modificacions de detalls, perfeccionant possibles. . . que si la Generalitat ho veu possible ja ho autoritzarà.

En el diagrama d'activitats veuran que

els accessos comencen en un moment donat, en el moment necessari tenint en compte les temporades, doncs no es pot revestir superfície asfàltica en el període hivernal. . . això comporta que aquest fet en el procés general de l'obra hi va entrelligat i que unes activitats condicionin les altres. Els accessos es construeixen el més tard possible.

El projecte definitiu comporta, entre altres coses, una reducció substancial de l'àrea de serveis i manteniment. . . eren 80.000 m² aproximadament que han quedat reduïts a 40.000 m²., o sigui que s'ha reduït l'afectació de m².

R.— La gent es demana si aquest cop la cosa va en serio o serà una de tantes vegades que uns senyors venen a parlar del Túnel.

T.C.— M'agrada molt que preguntin això perquè crec que és molt important. Pensen que el compromís que ha pres la concessionària és important, ja tenim en aquests moments 2.000 milions de finançament, amb els seus interessos. . . Nosaltres tenim tant interès com qualsevol altre en que el període constructiu sigui el més breu possible,

de manera que cada dia que passa, mentre no estigui obert el tràfec són interessos que s'acumulen a la inversió, per tant és en definitiva un "quebranto" per l'activitat de la Concessionària. De manera que no tenim cap interès en tenir unes inversions fetes i deixar la construcció del túnel en una fase, diguem-ne, lènguida, el contrari, el que volem és el compliment dels plaços que són estrictes. I vull recordar que els 6.000 milions és una xifra suficientment important, perquè s'han de retornar. . . no són a fons perdut, i també cal dir que els contractistes tenen unes clàusules extraordinàriament dures en quan a penalització per retards, de manera que ells són els primers interessats en que el túnel es faci, i en el més breu plaç possible, de manera que els accessos que formen part de la concessió que l'Estat ens ha fet, igualment que el túnel, sigui una realitat perquè no té sentit tenir accessos sense túnel i viceversa. Tot forma part d'una unitat conjuminada i repeteixo, els accessos es fan en el moment més allunyat en el temps compatible amb el conjunt de l'obra i l'acabament en l'abril del 84, que és el moment en que nosaltres el volem obrir al tràfec.

OPINIONS FORA VOL

Acabada la roda de premsa, batlles de Cerdanya i premsa, estavem invitats per la Societat del Tunel del Cadí. Durant el sopar intentarem recollir impressions i opinions dels batlles. En general coincidien bastant, uns parlaven de que el túnel no els feia cap goig, hi veuen, diuen, només una

canalització del tràfec cap a Andorra. A d'altres, en canvi, no els semblava que això fos un problema. En el que quasi tots coincidien, és en el que el batlle de Das ens demanà que diguessim, que els del seu poble ho veuen molt bé però que sobretot el que han de fer tots els municipis de Cerdanya es posar-se d'acord perque no ens facin disbarats. I de converses ja pasarem a recollir frases, o més aviat xistes, com aquells que

si no s'hi posa mà dura per evitar que tothom faci el que volgui haurem de posar les vaques dalt del terrat. . . i les trunfes i el blat ho plantarem també al terrat. . . ho empastifaran tot de casots que no es veuran ni els pobles. . . D'aquestes en varen sentir moltes, tant es així que després un cop reunits a redacció ho explicarem als companys i sembla ser que la imaginació dels dibuixants es va posar en dansa.

ANEXO 6-10

PLAN DE OBRAS DEL TUNEL Y ACCESOS

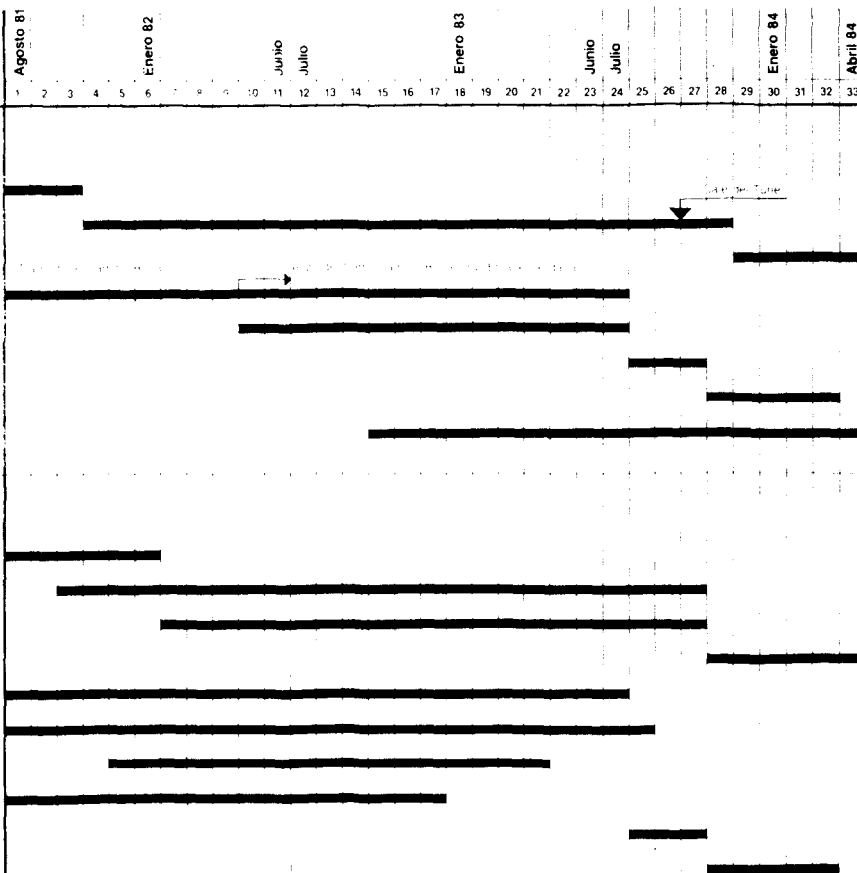
actividades

BOCA NORTE

- TRABAJOS PREVIOS
- TUNEL
- ACABADOS TUNEL E INSTALACIONES DE MANTENIMIENTO
- RAMAL PRINCIPAL Y ENLACE CERDANA
- RAMAL DE ALP CONEXIONES DE ALP DIAS Y ALP BUS
- FIRMES
- SEÑALIZACION Y BALIZAMIENTO
- AREAS DE SERVICIO MANTENIMIENTO Y PEAJE

BOCA SUR

- TRABAJOS PREVIOS Y PREPARACION FRENTE GALERIA
- TUNEL AVANCE DESDE LA BOCA
- TUNEL AVANCE DESDE LA GALERIA DE RECONOCIMIENTO
- ACABADOS DE TUNEL E INSTALACIONES DE MANTENIMIENTO
- TRAMOS IV Y V
- TRAMO III CON VIADUCTOS DE GRAIXA I BAC DE DIVI
- TRAMO II CON TUNEL DE BAC DE DIVI
- TRAMO I CON VIADUCTO DE BAGA Y ENLACE DE BAGA
- FIRMES
- SEÑALIZACION Y BALIZAMIENTO

PELUQUERIA
HORAS CONVENIDAS

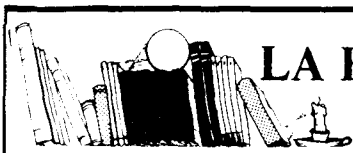
LAURA

C/. España, 29 - 1o. Tel. 880 897

PUIGCERDA

NUESTROS MEJORES
DESEOS PARA
PEDRO Y ROSA

Pedrosa

LA BARONIA DE SALTÈGUEL

(IX)

DELIMITACIÓ del terme de QUEIXANS i PARERES amb el de Puigcerdà.

Als 20 de Juliol de 1670, (l'any 1524 ja es tractava de fer una delimitació de Saltèguel amb el de Queixans, Urtx i d'altres), per tal d'acabar els molts penyoraments i dubtes existents, degut a no conèixer-se bé els límits dels termes dels pobles de Queixans i les Pareres, en les muntanyes de Saltèguel, es va resoldre de comú acord, demanar a Francesc Soldevila, pagès del Mas d'en Cot, home vell i expert que coneixia molt bé tots els termes de les muntanyes de Saltèguel, per haver-hi guardat bestiar durant molts anys i, per tant, coneixia també la divisió dels termes pertanyents a uns i altres.

L'esmentat Soldevila assegura que dirà la veritat de tot el que sap i diu: Que al cap del terme de la Mosquera hi havia un pedró o fita (una gran pedra en forma de piràmide), anomenat "PUJAMILL"; el termenal del mig de la carretera ordinària, abans d'arribar al PLA DE LES FORQUES, hi havia les pletes d'en "SANTARILL", en terme de QUEIXANS, però a dreta i esquerra de dit termenal és terme de Puigcerdà i empriu dels de Queixans i Les Pareres. Diu que també hi havia un altre termenal que puja del "riberal" i dessota del camí que ve de les pletes d'en Sala, i des d'allí va en línia a les pletes del dit Sala, on hi ha altre termenal i fita fixa i una pedra movedissa, en la què hi ha el senyal o escut de la Vila; i des d'allí va lineant a un Puig que hi ha al davant de dites pletes d'en Sala, i al Collet de la pleta d'en Sala hi ha un altre pedró, i a l'esmentada muntanya —línia lineant— hi ha un pedragué en forma de mitja lluna, i des de dit puig va en línia recta a un altre puig, on hi ha una "roca rodona" que fa cap, al capdemunt de la "COMA AGRÀ" i

al capdemunt de la carretera que ve del Mas del FUSTER fins a dita pedra rodona.

Cal dir que encara l'any 1680 es posaven fites a Saltèguel, i que el 1887 la Vila feu fer un pedró als "Tres Camins" on l'any següent, els de Vilallobent hi pretenien algun dret. En parlarem ben aviat.

D'altra banda, l'agost de 1668, anaren a Saltèguel amb el Síndic del Rnd. Col·legi de preveres i alguns homes de Palau per tal de posar fites i pedres divisòries dels termes de Puigcerdà amb els de Palau. Com que no es posaren d'acord, degut a uns penyoraments, aquesta delimitació no es pogué fer. Tanmateix, l'octubre de l'any següent (1669), per tal d'evitar plets, fou resolta la qüestió, quedant-se tal com fins aleshores s'havia fet, és a dir, que el Bac de Coma Tabanera era terme de la vila de Puigcerdà i empriu dels de Palau; en canvi, el terme de Plan Baladós —que és molt més gran i millor— era terme de Palau i empriu dels de Puigcerdà.

UN CAS ESPECIAL I BASTANT GREU: EL PEDRÓ O FITA DE LA CREUETA

A la partida de Saltèguel anomenada "La Creueta dels Tres Camins" i en la cruïlla que, del camí reial de Puigcerdà al Coll de Maians, va vers el Pla de les Forques i al cim de Saltèguel hi havia un pedró petit o fita de pedra picada que en una de les cares —la que donava a ponent— hi havia gravat l'escut de Puigcerdà i amb una creu de ferro afermada al capdamunt de la mateixa; fita que marcava la partió dels termes muntanyencs entre Puigcerdà i Vilallobent.

Ara bé, resulta que a finals del segle XVII, aquella fita va desaparèixer; fou arrencada del seu lloc i llançada per males mans.

Conegut el fet, el 29 de maig de 1702,

els còsols de Puigcerdà amb l'assistència del Sots-batlle i acompanyats de molta gent coneixedora dels límits d'aquelles muntanyes, anaren a Saltèguel per tal de renovar aquella fita de la Creueta, en el mateix indret on, segons els experts havia existit l'anterior i que feia cosa d'uns tres o quatre anys que alguns malintencionats "persones poc tements de Deu i de la justícia" l'havien arrencada d'aquell lloc, on des de temps immemorial (més de 50 anys) existia; excavat a l'efecte, el terreny encara hi trobaren els fonaments del calçobre.

Llavors hi fixaren un altre pedró o fita més gran, d'uns dotze quintars, amb l'escut de la Vila esculpit en ella i amb una creu de ferro al capdamunt. Tanmateix la cosa no acabà pas aquí: Aquella nova fita, també fou arrencada i llançada a un lloc amagat, durant el mes de Novembre del mateix any, que hi fou plantada (1702).

Immediatament s'anà molt gent al lloc i terme de la creueta dels Tres Camins. Fets les indagacions, pertinents i resseguint els contorns, trobaren la pedra gran, darrement col·locada, al dessota d'un torrent que hi ha a mà dreta i dedins d'un rec que davalla per dit torrent. Tot això, davant de molts testimonis i gent experta que digueren que aquella era la mateixa pedra que estava fixada a l'indret de la Creueta dels Tres Camins, on encara la hi havien vista el dissabte prop passat.

Aleshores, anant una mica més, torrent amunt, hi varen trobar dins del mateix rec, l'altra pedra xica, o més petita que l'anterior, amb l'escut de la Vila també esculpit, però amb el ferro de la creu, aixafat. Tots els testimonis declararen que aquella pedra o fita xica era la que antigament estava fixada o clavada en dit lloc de la Creueta dels Tres Camins, la qual feia alguns anys que havia desapareguda d'aquell indret.

El fet, doncs, era greu.

(Continuarà)

Salvador Galceran
Arxiver Diplomat

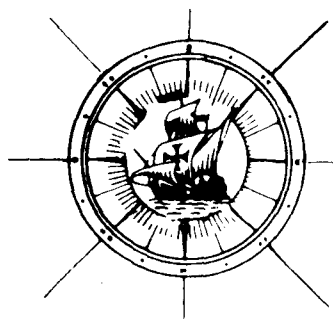
VIAJES EXCURSIONES
BILLETAGE AVION - BARCO - TREN

Reservas hoteleras . . . y una amplia gama de viajes

INFORMESE EN:

VIAJES BAIJAS, S. A.

C/. Victoria, 2 (TOURING) - Teléfono 88 06 02 PUIGCERDA (Girona)

QUI SIGUI FRARE QUE PRENGUI CANDELA

Se'ns ha convocat a una roda de premsa per la visita a Puigcerdà de la Directora General d'Assistència Sanitària de la Generalitat, Sra. Elvira Guilera. Era el dia 16 de juny.

Rufaca.— Voldriem que ens expliqués la relació: parlar amb la Junta de l'Hospital, veure l'Hospital i/o donar la lliçó inaugural del II Curs per a Metges Rurals.

E. Guilera.— Bé, jo d'entrada voldria dir que la fixació de la data exacta en la que jo tenia que pujar, ha estat motivada finalment per la petició del Dr. Llauro de que jo participés en aquest curs. Però la visita de la Conselleria de Sanitat a Puigcerdà era un tema absolutament pendent i que teníem que fer-lo. De fet jo pensava haver tingut, em sembla recordar, el dia 10 i al haver-hi aquesta nota del Dr. Llauro, sincerament vaig ajornar-ho tres o quatre dies. Aleshores cursos de metges rurals no se'n fan tots els que possiblement faria falta que es fessin de cara a resoldre la problemàtica que els metges rurals tenen, que és la problemàtica de la formació, la informació i el reciclatge. Malgrat tot, també pensem que aquest Curs incideix en general dins un programa global de formació que la Generalitat està empenyent tant com pot i que òbviament s'ha de reconèixer que en el cas de l'Hospital de Puigcerdà ha trobat no un recolçament sinó una iniciativa que en aquest cas em sigut nosaltres qui hem recolçat per a poder assumir aquest programa de formació pels metges rurals.

R.— Programa en mà, els profans ens sembla un temari força interessant, a vostè amb coneixement de causa que li sembla?

E.G.— Haig de dir que veritablement és un programa que es nota que està fet de metges rurals, per metges rurals. . . En aquest programa es tracta tots aquells temes que d'una manera o altre el metge en la seva pràctica quotidiana troba, que són els temes que li apareixen, els temes que l'engoixen, els temes envers els quals cerca trobar informació. . . i aquests són els temes que hi han aquí. Potser hi han temes que manquen, hi han temes que a lo millor podrien ser matitzats, això passa arreu però jo en general diria que és un Curs realment molt ben orientat cap a l'objectiu que ha de cobrir.

R.— Tenim unes preguntes interdependents, Conselleria de Sanitat - Mapa Sanitari - Curs. Encetem el tema amb la Conselleria: sembla que la gent del carrer no té massa clar les competències del Conseller de Sanitat, i en aquest cas les seves, en la seva

Direcció General. Breument pot explicar el que fa cadascú?

E.G.— El Conseller és el cap del departament corresponent en quan a l'àrea executiva de la Generalitat. El President de la Generalitat és el president de l'executiu i divideix la seva tasca en una sèrie de Conselleries. El càrrec de conseller és un càrrec fonamentalment polític, llavors la conselleria a partir d'aquí s'estructura fins l'organigrama de la Generalitat i dins dels nivells administratius que la Generalitat preveu, el primer és el de Director General, això vol dir que el Conseller és el final de totes les decisions que en l'àrea de Sanitat i Seguretat Social es puguin produir a nivell de Catalunya, per sota del Consell Executiu i del President. Aleshores el Conseller ha dividit la seva tasca en les direccions generals que en el cas de Sanitat en aquest moment són tres: la de serveis socials, la de formació de la salut i la d'assistència sanitària, que és la que jo porto. L'àmbit d'aquesta és fonamentalment l'assistència, és a dir, tot el que fa referència a assistència primària, organització de consultoris, ambulatoris i hospitals.

R.— Una altra pregunta obligada: des de quan la Generalitat té totes les competències en Sanitat, si és que les té, quines són i fins on arriben?

E.G.— Bé. . . la Generalitat té de l'època prestatutària, és a dir, parlo del setembre del 79, pràcticament el 95 per 100 de les competències transferides pel que fa referència a la salut pública. A partir d'aleshores fins a l'octubre del 80 no es varen produir noves transferències substancials i aquestes noves transferències varen incidir fonamentalment en l'àrea de serveis socials. Es ara, possiblement avui, demà o demà-passat que la Direcció General d'Assistència Sanitària, en aquests moments, tindrà les primeres competències, que són les competències de l'INSALUD, és a dir, de tota l'organització de l'assistència sanitària de la Seguretat Social de Catalunya. En quan es produeixin aquestes transferències, òbviament són molt importants, són transferències que afecten els traspàs de 25.000 funcionaris a Catalunya i de 85 milions de pesetes per fer funcionar aquesta estructura a Catalunya. . . Però contestant concretament a la pregunta la Generalitat té competències transferides 95 per 100 en matèria de promoció de la Salut, aproximadament un 50 per 100 ja en matèria de serveis socials i pràcticament res en matèria d'assistència sanitària, però si aquesta entrevista la tinguéssim d'aquí 10 dies podríem dir:

. . . i pràcticament el 85 per 100 en assistència sanitària.

R.— Sabem que el mapa sanitari de Catalunya ve de la Generalitat provisional. Hi ha hagut algun canvi?

E.G.— Evidentment el que representa el mapa sanitari, que és un inventari exhaustiu de recursos, tal com ho va aprovar el Consell Executiu en el seu moment, i d'altra banda una orientació del que podria ser una distribució dels equipaments, no hi ha cap canvi, ni ha d'haver-ni cap. El mapa sanitari de Catalunya per nosaltres és un punt de partida importantíssim, per fer el que el mapa sanitari no va fer, perquè no ho podia fer, que és veritablement la definició exacta i concreta dels equipaments que fan falta a Catalunya, definint el que tenent que fer, el que no tenen que fer, el volum de llits, el volum de prestacions, i tot el que cada un d'ells té que resoldre en el seu contexte. En aquests sentit, justament demà, està prevista la signatura entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat del desenvolupament de la primera àrea del mapa sanitari, que és Barcelona, que seria el primer pas per fer el desenvolupament total del mapa sanitari.

Es a dir, arribar a una planificació total dels equipaments de Catalunya que permetin la orientació d'una política d'inversions i d'una política d'organització de tots els serveis sanitaris.

R.— Veiem en el mapa sanitari que la Cerdanya està inclosa en el que nosaltres en diem Alt Pirineu. Llavors, s'està estudiant la problemàtica concreta de cadascuna de les comarques per separat, i la interrelació entre elles?

E.G.— Si, en el moment en que el mapa sanitari baixi d'aquest gran marc que és el mapa sanitari de la Generalitat prestatutària i passi al concret i específic de l'aplicació en l'àrea. . . aleshores nosaltres hem d'estudiar en primer lloc les necessitats poblacionals, d'altre lloc la xarxa de comunicacions, que és un tema molt important de cara a referir on tenen que anar els malalts o preceptes malalts i finalment l'ordenació territorial definitiva que hi hagi a Catalunya. No es pot oblidar que el mapa sanitari de la Generalitat prestatutària, el mateix mapa ho reconeix clarament, es va fer, fent ell, una proposta de divisió territorial, perquè ni havia cap altre, i les províncies òbviament per aquest afer no serveixen. Llavors un dels frens. . . que a nosaltres segurament ens obligaran és la divisió territorial definitiva que tingui Catalunya, però de cara a fer un estudi nosaltres ens hem

d'agafar com deia, de la demanda de la població, la tendència de la població, l'existència d'equipaments i aleshores amb tot això fer unes propostes raonables que es moguin en el marc d'uns recursos escassos que evidentment a tots els països hi són, i a Catalunya també, però no en l'assistència sanitària.

R.— Ens pot explicar en aquest cas, com queda la Cerdanya? L'Hospital de Puigcerdà creu que està suficientment equipat de cara a la nova política sanitària?

E.G.— Com queda la Cerdanya? . . . Bé, m'agradaria poguer contestar la pregunta quan veritablement amb el desenvolupament concret i pràctic del mapa sanitari estudiem totalment i íntegrament la Cerdanya, cosa que es farà òbviament amb la participació dels ajuntaments, de les forces vives, partits polítics, sindicats, etc.

Pel que fa referència a l'Hospital concret de Puigcerdà, haig de dir que aquest Hospital és una realitat, una realitat estructural, jo l'he visitat aquest matí i diria que és una sort que existeixi aquest equipament aquí, és un equipament ben dotat, amb uns quiròfans, amb unes sales de parts molt ben dotades. . . veritablement sense que els manqui cap tipus d'equipament, i això ho dic amb absoluta tranquil·litat, però està clar això no és tot. El que fa falta és que aquest Hospital tingui una estructura de personal, una estructura funcional que faci que això serveixi al 100 per 100 de les seves possibilitats, i fa falta també que d'una manera o altre els habitants de la Cerdanya vegin en l'Hospital l'equipament en el qual poden anar a trobar solució pel seus problemes i l'utilitzin.

En aquest sentit hem tingut converses amb la Junta de Govern actual de l'Hospital de Puigcerdà, i d'altra banda hem tingut també una conversa amb altres forces vives de la població interessades en que aquest hospital funcioni, amb presència del Sr. Alcalde, i d'una manera o altre el que jo els he dit, ho repeteixo ara, és el que aquest hospital correspon a una fundació d'origen popular, de gent del poble. . . és una fundació que està regida per unes persones dintre d'una estructura jurídica, és competència absoluta i plena d'aquesta junta de govern o de la que la pugui succeir, el fet que aquest hospital funcioni i tiri endavant. El nostre paper com a Govern de la Generalitat és el de recolzar, orientar, ordenar i en certa manera controlar el bon funcionament d'aquest hospital. . . però ningú pot treure a aquesta Junta de Govern l'absoluta responsabilitat que té de tirar endavant aquest Hospital o bé, en tot cas, de demanar els ajuts necessaris i de plantejar les

qüestions que li facin falta. En aquest sentit estem plena i absolutament oberts.

R.— Com pensa la Generalitat afrontar el problema de la medicina i metges rurals?

E.G.— Com deia abans el motiu desencadenant de la meua presència a Puigcerdà ha estat la celebració d'aquest Curs, en el qual a mi m'han demanat que fes una lliçó inaugural. . . que jo ràpidament he demanat que perdonessin i que es transformés senzillament en un intercanvi d'informacions i d'opinions envers el tema de l'assistència primària. Som plenament conscients i és un programa claríssim del govern de la Generalitat el que cal recolzar i desenvolupar per damunt de tot l'assistència primària. Amb assistència primària volem dir el metge rural i els equipaments no hospitalaris i en segon lloc, els equipaments hospitalaris de primer nivell.

La Generalitat pensa que evidentment cal ajudar el metge en el seu afer professional, cal motivar-lo, cal intentar que aquest metge realment pogui dur endavant una política que condueixi a que el dret a la salut de tots els ciutadans sigui un fet, i que d'una manera concreta i absoluta a qui ha de recórrer, a qui ha de consultar i amb qui ha de parlar per que l'assistència sanitària en el seu conjunt realment creixi i millori. Aquest és el programa que nosaltres volem tirar endavant i aquest matí en l'intercanvi, per cert molt enriquidor i molt amable, amb tots els representants que hi havien de diferents comunitats rurals en aquest curs, doncs hem tingut ocasió de confrontar-ho en un general acord i en un principi general de col·laboració d'aquest tipus.

R.— Coneixem l'existència d'un document alternatiu pel metge rural presentat a la Generalitat (elaborat entre altres pel Dr. Llauro) quina opinió té la Generalitat?

E.G.— Jo no conec aquest document, per tant no puc opinar.

R.— Ens consta que vostè és persona seriosa i que abans de firmar o de dir res valora els pros i els contres. Llavors coneixedora dels problemes de l'Hospital, Junta, etc. . . quina impressió n'ha tret de la trobada amb les parts implicades.

E.G.— Penso que pel que fa referència al tema de la Cerdanya i l'Hospital de Puigcerdà hi ha un compromís que en aquest cas es mutu conseqüent, compromís de la Junta, compromís de la Generalitat, i és que aquest Hospital té que funcionar, no hi peça de recanvi i no té perquè haver-ni. Aquest Hospital hi és i hem de conseguir entre tots que funcioni. Llavors jo penso que l'ajuntament és conscient dels problemes que té aquest Hospital, la Junta de Govern és conscient de que té per endavant

un repte i un desafiament. . . i jo crec que veritablement tenen moltes ganes de tirar-ho endavant, i penso que per aquesta Junta de Govern és un incentiu força interessant el que els hi consti d'una manera absoluta el que hi ha, de fet tot un poble, o una bona part d'un poble, que està darrera per a veure com es fa, per a que aquest hospital realment funcioni. Aleshores penso que les perspectives són bones, crec que hi han els ingredients perquè veritablement tiri endavant i el que jo haig de dir és que nosaltres com a Govern de la Generalitat hem de fer tot el possible perquè aquest Hospital funcioni. . . cosa que en certa manera implicaria (els ho deia fa una estona als membres de la Junta) el que si d'aquí tres mesos, sis mesos, vuit mesos repetim la visita que ens trobessim que l'Hospital de Puigcerdà no té llits lliures, sinó que realment està ple, el que vol dir que els habitants de la Vall l'utilitzen, hi són, hi van, i si fa falta s'hi queden amb la confiança de que és l'equipament que els fa falta per a veritablement resoldre el seu problema assistencial.

R.— Bé, ja acabem, i de la subvenció per a la Llar dels vells. . . ?

E.G.— Aquest ha sigut un motiu paral·

II CURS D'ACTUALITZACIÓ PER A

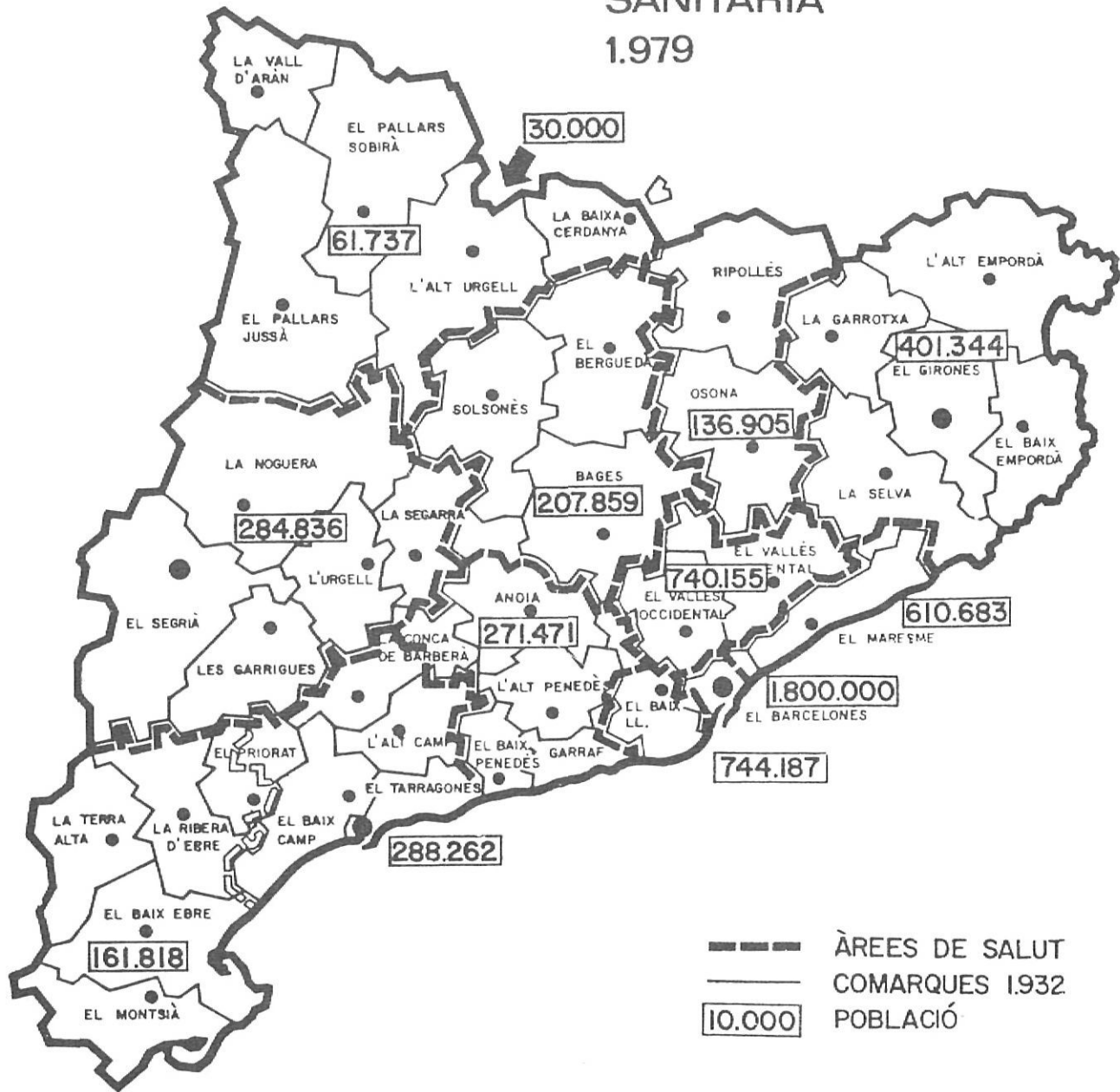
METGES RURALS

EN CATALÀ

del 16 al 20 de juny del 1981

DIVISIÓ TERRITORIAL SANITÀRIA 1.979

DECRETO

Primer.— L'aprovació del Mapa Sanitari de Catalunya que s'adjunta i que inclou el recompte i la valoració de les instal·lacions sanitàries existents. El projecte de territorialització que s'adjunta podrà servir com a element de treball perquè el Parlament de Catalunya estableixi la futura divisió territorial i sanitària del país.

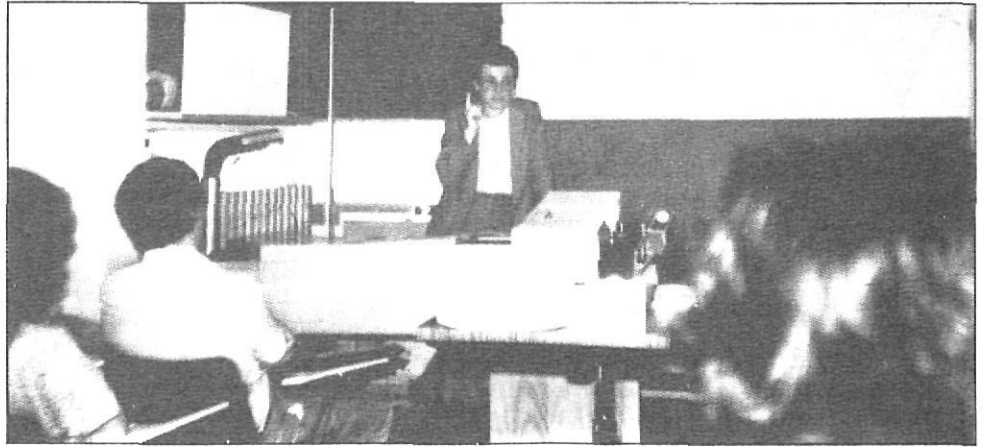
Segon.— Autoritzar al Conseller de Sanitat i Assistència Social per dictar les ordres i prendre les mesures necessàries per al desplegament i execució del present Decret.

Barcelona, 7 de gener de 1980

JOSEP TARRADELLAS
President de la Generalitat de Catalunya

RAMON ESPASA I OLIVER
Conseller de Sanitat i Assistència Social

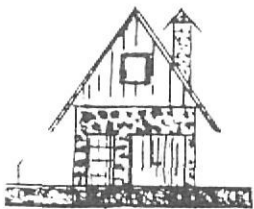
lel. . . per això m'ha acompanyat la Dra. Casas. La Llar dels vells en tant que annexe a l'hospital a nosaltres com a assistència sanitària ens preocupava que no fos un element que realment prengués àrea o prengués part del que és la necessària superfície de l'hospital, i per això abans de fer un informe hem volgut veure-ho i visitar-ho. Jo no he parlat encara amb la dra. Casa de la seva impressió. . . crec que serà favorable i que nosaltres informarem favorablement de cara a la Direcció General de Serveis Socials que és la que en definitiva té que donar en tot cas la subvenció. El que si voldria dir és que hem constatat aquí, una vegada més, un fet que es molt general en la geografia catalana: els equipaments que originàriament varen ser donats, creats i fets perque els vells tinguessin un aixopluc, han estat en certa manera utilitzats perque la parenturietat o l'urgència ho ha justificat, pels serveis assistencials i han deixat relegats a un segon nivell el que era el seu origen fonamental, que són realment els vells. Jo haig de dir que en aquest moment evidentment l'Hospital de Puigcerdà m'ha semblat un Hospital molt ben equipat, sorprenentment ben equipat, jo no sé a qui es deu. Si a la Junta, si a les donacions particulars, si a qui sigui, aquest Hospital és un bon patrimoni per Puigcerdà, en canvi realment haig de dir que per a l'assistència geriàtrica cal fer quelcom perque els ciutadans de la vall es mereixen una assistència millor.

Sra. Guilera parlant amb els metges, el primer dia del curs.

Dr. Llauro, director del curs.

**CONSTRUCCIONES
F. BRAVO**

Colònia Simon, 17, 1er., 1a Tel. 88 13 44
PUIGCERDÀ (girona)

TOSAS-SASTRE

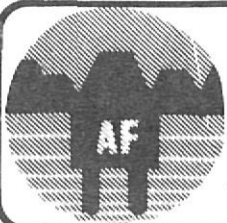
José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

**F. RIVEROLA
Numismàtic**

Compra i venda de monedes
antigues de col.lecció.

Apartat Correus, 75
TEL.: (972) 88 08 49

PUIGCERDÀ
(Girona)

MEF, S.A.

MUNTATGES ELÈCTRICS,
DOMÈSTICS E. INDUSTRIALS
Avinguda Dr. Piguillem, 3
PUIGCERDÀ (Girona)

Antiguitats E. ORRI

Major, 30

PUIGCERDÀ

Tel. 88 02 87

UNIÓ DE RADIOAFICIONATS ESPANYOLS

El passat dia 21 de Juny, varis radioaficionats de Cerdanya, varen establir un control permanent, amb 4 unitats mòbils, del desenvolupament de la 2a. Marxa Ciclista Internacional marxa que afortunadament es va desenvolupar sense cap mena d'incidents.

També el dia 14 de Juny i a partir de les 9 del matí es va desenvolupar una prova de Protecció Civil conjunta entre radioaficionats del Rosselló i de Girona; aquesta prova va durar 1 1/2 hores i hi varen participar un total de 40 operadors francesos i espanyols, de la Cerdanya hi participaren dos emissoristes: EA3BPY (Francesc) i F2PC (Georges). La prova va ésser un èxit ja que era la primera vegada que es col·laborava en un simulacre d'emergència simultaniament l'Associació ANRASEC - 66 de França dependent de la prefectura de Perpinyà i la Jefatura de Protecció Civil de Girona. Es pensa en continuar tot sovint aquest tipus de proves.

El dia 23 de juny va donar per part de la Subdelegació Provincial de Comunicacions de Girona, les llicències Oficials d'emissoristes per treballar en les freqüències que corresponen a la classe "B", als següents col·legues de Cerdanya: EB3BO (Jaume) EB3CA (Jaume, de Llivia), EB3CB (Josep M.), EB3CC (Joan), EB3CD (Antonio), EB3CE (Llorens), EB3CF (Manel), EB3CG (Federic), EB3CH (Toni), i EB3CI (Ignasi). Tots ells de la primera promoció de la nostra escola de ràdio.

S'han presentat al Govern Civil de Girona els Estatuts del Radio Club Cerdanya. Esperem en breu la seva aprovació, una vegada fets els tràmits reglamentaris.

Estan acabant les obres que l'Ajuntament de Puigcerdà porta a terme en el segon pis de l'edifici de l'antic quartel, perquè tant la Delegació de URE a Cerdanya, com el futur Radio Club puguin tenir un local adient. Agraïm una vegada més, l'interès i les facilitats dades per part del nostre Ajuntament tant en la persona del seu Batlle com per els Srs. Conse-

llers. Esperem en breu fer l'inauguració.

A finals del mes de Juliol s'espera començar les classes de la segona promoció de l'Escola de Ràdio. En principi comptem amb unes 8 a 10 inscripcions de nous futurs emissoristes de Cerdanya.

Per al dia 9 d'Agost, diumenge, i en el lloc conegut com "El Pla d'Anyella" celebrarem la primera "Trobada de Ràdio". Primera concentració de Radioaficionats de tota

Espanya en el Pirineu català. Esperem rebre molta gent i tenim pensat posar unes antenes per la gent que desde els 1.900 metres del Pla d'Anyella vulguin fer DX. També hi haurà instal·lat un servei de bar per als que no vulguin emportar-se el dinar.

En el sorteig de l'Equip d'Estereo va resultar premiat el número 1919 que va correspondre a D. Miquel Vila de Puigcerdà. Per molts anys.

R.C.C.

LE LÉROT LIRON COMUN - RATA CARETA

La mode, actuellement est à l'extraordinaire. La télévision avec son incessant et souvent inutile besoin d'images — choc a largement contribué à cette expansion. D'une culture générale qu'elle veut généraliser de manière discutable, elle est passée à une culture diluée et ceci est particulièrement remarquable pour le règne animal. Tout un chacun connaît le lion, le guépard, la baleine, ou le morse qui vivent à des milliers de kilomètres de chez nous et que nous avons bien peu de chances de voir évoluer un jour en liberté, mais qui a vu le chat sauvage, l'hermine, le blaireau ou le lérot? Nous avons donc entrepris, par une suite de petits articles, de vous présenter des animaux de Cerdagne qui vivent souvent très près de nous. Le premier sera le lérot.

Son aspect général est celui de la famille à laquelle il appartient: celle des rongeurs; Il ressemble en effet à une grosse souris qui aurait troqué son habit gris pour une tenue plus gaie. Vue de dessus, la tête est rousse, l'oeil pris dans un bandeau noir lui confère un aspect de pirate, les joues et la gorge sont blanches. Le manteau est roux mêlé de noir comme l'est la face antérieure des pattes, tout le reste du corps étant blanc pur. Mais la principale distinction d'avec ses cousins est la queue: superbe, rousse près du corps et s'étalant ensuite en un pinceau noir bordé de poils blancs, le tout étant du meilleur effet, un véritable habit de gala.

Si vous ne l'avez jamais rencontré c'est peut-être tout simplement car vos horaires et les siens ne concordent pas, il est, lui plutôt nocturne. . . (si vous fréquentez GATZARA ou CLUB 32, vos chances sont

notablement plus grandes- Publicité absolument gratuite).

Son logement ne lui demande en général pas trop d'efforts car il s'approprie les fondations d'un vieux nid d'écureuil ou d'oiseau et les complète d'un dôme de mousse garni d'une ouverture latérale.

C'est de là qu'il part pour ses expéditions nocturnes, généralement aux environs de 21 heures. Après une inspection effectuée en ne sortant que la tête de son abri, si rien d'anormal ne lui fait différer sa sortie, la quête de nourriture débute. Etant donné l'éclectisme de son régime alimentaire, il ne rentre jamais le ventre vide. Selon les détours du chemin et les ressources saisonnières, il croque un escargot, entame un fruit, gobe un oeuf, attaque une branche afin d'en sucer la sève. Son audition très développée lui permet à la fois de détecter ses proies animales mais aussi de fuir très rapidement en cas d'alerte.

En mai-juin la femelle met bas une première portée de 2 à 7 petits et éventuellement une seconde plus tard dans l'été.

Le Lérot est un petit mammifère bien armé dans la lutte pour la vie et il est vraisemblable que si l'équilibre naturel d'une région venait à être rompu, sa prolifération deviendrait gênante mais heureusement la Nature en créant le Lérot s'est aussi donné les moyens de limiter ceux-ci en créant pour lui des adversaires impitoyables: Chouettes, hiboux belettes et renards. . . Tout a été prévu: admirons donc la Nature sans vouloir toujours jouer les apprentis sorciers avec toutes sortes de poisons qui finiront bien par tous nous empoisonner.

B.G.

LES DEBUTS DU CHRISTIANISME EN ROUSSILLON

Rien de plus difficile que d'expliquer les débuts du christianisme en Roussillon, car, il faut bien le dire, une profonde obscurité entoure ce moment historique.

La critique conventionnelle a depuis longtemps rejeté les haliographies purement légendaires parlant d'un évêque de "Ruscino" du nom de Pierre, qui aurait été martyrisé en 162, sous l'empereur Marc Aurèle, ainsi que le clergé et le peuple chrétien. . . Il en va de même de l'existence des martyrs Rufine, Eulalie, Juste et Héliodore, filles du soi-disant duc de Tertulle, gouverneur de Ruscino et qui auraient été mises à mort en 212, sous l'empereur Caracalla. Le chronologiste Hausbertus, auteur de ces récits fabuleux, pris au sérieux par quelques érudits espagnols et français des XVIIe., XVIIIe, et XIXe siècles, n'est que le pseudonyme du rousillonnais Bernard de Llupià, qui écrivait vers 1480 et se garde bien de donner ses sources d'information.

Dans l'ignorance totale ou nous sommes de ces premiers temps, et en attendant les possibles découvertes que pourraient réserver les sites de Ruscino et Elne, il est logique de présumer que l'évangélisation du Roussillon, et par conséquent de la Cerdagne, dût suivre de peu celle de la métropole narbonnaise et du Razès à partir du IIIe siècle, dont nous parle le poète espagnol Prudencio dès la fin du IVe siècle. Quant aux martyrs roussillonnais, une tradition très ancienne et digne de foi, puisqu'elle était vivante à Saint-Michel de Cuxà au Xe siècle, nous a transmis le nom de l'un d'entre eux: Flamidià. Dès avant cette époque, la grande abbaye du Conflent conservait son "corps saint" et son nom fut donné à l'un des sommets secondaires du Canigou (aujourd'hui le Ros Mosquit). Aucun texte l'érudit Guillaume Costa, moine de Saint Michel de Cuxà et prieur de Riquer, avait fait des recherches dans les archives du monastère et à la Seu d'Urgell. Maic ce silence même, joint à l'ancienneté de la tradition, se

rait plutôt de nature à inspirer confiance. Il était, en tout cas, inscrit au prope d'Elne, ou sa fête tombait le 25 décembre, ainsi qu'un saint Vincent de Collioure, le 19 Avril, martyrisé sous Dioclétien en 291.

Comme à Narbonne, la paix constantinienne dut faciliter et accélérer les progrès du christianisme dans les campagnes roussillonnaises. C'est d'ailleurs le moment ou apparait le nom de -Castrum Hellenae- donné par Constantin, en l'honneur de sa mère, à l'ancien -Vicus d'Illiberis-. C'est là que l'empereur Constant, fuyant l'usurpateur Magnence, est assassiné en 350 par les sbires de son ri-

val et là que, suivant la tradition locale, il fut enseveli. (Il est probable que les seconds Flaviens possédaient, près de l'antique oppidum, une importante villa, au lieu dit "Castell de la reina Helena" près du más de Lazerme, ou Constant avait pensé trouver asile parmises sujets en attendant de gagner l'Espagne).

Quant à l'évêché, ce n'est pas à Ruscino, alors totalement déchu, mais à Helena (Elne) qu'il apparaît, en 571, avec l'évêque Domnus, cité par la chronique de Jean de Biclar, et l'on dispose dès lors de la série à peu près complète de ses successeurs.

J.P. Poirier

DEMOCRATAS DE PAJARITA

Han pasado cuarenta años y ahora todos somos demócratas. Demócratas altos y bajos, de bigotes anchos, barbas teñidas, y sombreros de bombin.

Somos quienes somos porque no podemos ser otros.

¿Quién no es demócrata?

¿Los del 23 - F?

No, los de la calle, pajaritas de liceo, negros atavios de respeto.

¿Quién habla de democracia?

Todos

¿Quién podría hablar de democracia?

Ninguno.

Nadie está donde debe estar. No somos los que debieramos ser, porque no somos otros, los del Mercado Común.

Pero ¿somos europeos?

Quien sabe, quizás Alá nos los pueda decir.

De izquierda a derecha, de derecha a izquierda, el pin-pom de los políticos y en el centro, el centro.

Sonrisas, pataleos y aplausos; leyes, ordenes y jurisprudencia; robos, atracos y asesinatos, y todos quieren ser demócratas: macarras, chorizos, y golpistas, etarras y grapistas, por los del grapo, y la gente sigue riendo, cantando y llorando. La vida sigue igual, ¿verdad Julio?

Los carrozas sienten nostalgia del pasado, los progresistas anhelan el nuevo goulasch francés, y yo me pregunto: ¿a dónde vamos demócratas?

¡Hay pobre país, que mal te veo!

Pero estate tranquilo, porque aun hay demócratas sin pajarita, aunque les vaya el

rollo, los tejanos y el cubalibre.

¿Los hay?

Giovanni

Puigcerdá, 14 julio 1981

ELS QUATRE DIES DE LLO
2ème. Editió

Aqueixa manifestació és l'ocasió, per l'Associació Cultural de LLO, de fer un altra pas endavant, sobre el camí del retrobament d'identificació i cultura.

PROGRAMA:

Dissabte, dia 8 d'Agost: 21 hores. recital de nova cançó a l'església de Llo, amb TONI MONTANE.

Diumenge, 9 d'Agost: 21 hores. recital de musica d'obres clàssiques catalanes. "Duo de guitarres", a l'església de Llo, amb ABADA Y PAREJA.

Dilluns, 10 d'Agost: 16 hores. Escola de Sardanes sota la direcció de JORDI VALL ESCRUI.

21 hores. recital de nova cançó a l'església de Llo amb JOAN ISAAC.

Dimarts, 11 d'Agost: 21 hores. Sardanes amb "L'ESBART D'ALP" sota la direcció del Sr. RIGOLA a la plaça de Llo.

Dimecres, 12 d'Agost: 21 hores. Teatre català amb "ELS PARNASSOS", comèdia d'Aldo NICOLAY "EL PENDOL" - Ferma RIGOLA a Llo.

Aquest programa no és encara acabat falta les conferències. També l'Associació presentarà sardanes al 22 d'Agost, amb "L'ESBART CAROLA", sota la direcció de JORDI VALL ESCRUI.

EL CARACOL (de Borgoña)

Molusco terrestre de la Familia de los Helicidos. Beben de satisfacción cuando se les llama "Helix pomatia" que es su nombre científico.

Lento, torpón y baboso (siempre sin pañuelo) arrastran su vivienda consigo como si fuera una caravana y aquí me tengo y allí me instalo. Raduleando (su lengua cortante recibe el nombre de rádula) los tiernos brotes de hierba y no despreciando las lechugas del huerto del tío Nicario, para cabreo de éste.

Tiene fobia a los tibios rayos solares pues se le seca la epidermis y las pasa moradas. Por éste motivo su vida es gemela a la del conde Drácula, de juerga durante la noche y ocultándose de día. Cuando disfruta como un niño con balón nuevo, es después de la lluvia, y puede salir a caracolear por el prado. Sus dos pares de cuernos son tan inofensivos como retráctiles y le sirven, unos para llevar ojos y los otros para tantear el terreno que pisa. Por mucho que se le agite una franela roja, no embiste.

La caravana que lleva sobre el lomo puede ser de color marrón y también, en otros pacientes, blanca con líneas negras.

Este bichito, sin caravana, es muy apreciado por los gastrónomos, soliendo prepararlo con distintas salsas más o menos picantes no aptas para ulcerosos.

Resulta fácil comparar el caracol con algunos hijos de vecino que siempre babea: cuando la bolsa sube, triunfan sus cochinas o contemplan una real hembra. Pero estos babosos no son comestibles.

Biógrafo

VESPRADA

Lema: "Or fi"

*Ens dóna bó, guaità el sol que s'achuca
darrera les muntanyes del Cadí. . .
Com polsim d'or, el cel de llum s'omplena;
i els núvols, la muntanya i llurs carenes,
tot pren la lluentor d'aquest or fi.*

*L'aigua dels rius, tan clara i saltirona,
juga amb la llum del sol, que es va ponent;
i l'oreig del capvespre ens acarona,
com si fos la manyaga de la marona
que ens envia de lluny son tendre bes.*

*Muntanyes de Cerdanya en el capvespre. . .!
Cel lluminós amb núvols flama i or,
que enlaireu cap el cel la nostra pensa
i ens ompliu d'esperança, pau i amor. . .!*

*Companys: pugem ardit
vers els cimals de la Muntanya nostra.
Els tres quarts del Camí ja els hem passat,
trepitjant esbarzers, o collint roses,
il·lusions i plaers; afanys o engoixes,
tot ens ha dat la mà per anar endavant.*

*Pugem cantant per fer la via alègra,
enlairem cap el cel el nostre cor.
I quan serem al cim de la carena
la terra des de dalt ens farà pena
i el Cel albirarem, nostre conhort.*

18 Noviembre de 1979

RECORDANDO

*Hurgando en el baul de los recuerdos.
Aspirando aromas ajados
de tiempo marchito,
de polvo fósil,
de querer pasado,
de suspiro yerto,
de ayes lejano.
Recordando cuando más morí*

*que viví,
con las horas negras
y la morada suerte.
Recordando cuando quemé
la mitad de mi vida
o morí la mitad de mi muerte.
Cuando velé la mitad de mis noches
y enloquecí la mitad de mis días.*

*Cuando me lancé al camino
sin norte,
sin guía.
Cuando enfiebreí buscando
entre cristales y risas.
Cuando se secó el sol
y se calló la brisa.
Trovador*

Palau 3

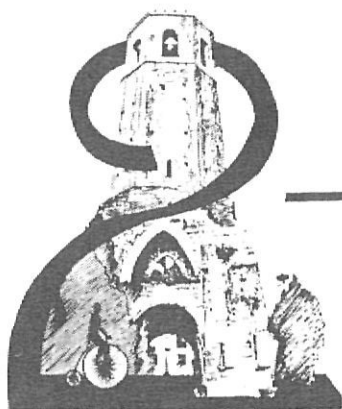
Major, 13 — Telèfon 88 06 99 — Puigcerdà

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO
LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel. 88 02 77

PUIGCERDÀ

II MARXA INTERNACIONAL CICLOTURISTA

LA RUTA PIRENENCA DE LES 3 NACIONS

21 de JUNY del 1981

ORGANITZACIO:

**CLUB CICLISTA
POLIESPORTIU
PUIGCERDA**

Poques vegades hem pogut sentir tantes lloances per quelcom fet a Puigcerdá. Deu ser allò que en diuen l'orgull sà de poble, però la satisfacció com a cerdans i a la vegada com a premsa ha sigut desbordant. Ja se sap les males estones que podem passar la gent del poble quan a casa nostra es fa quelcom i surt malament. . . però pitjor ho passem els de la premsa, perquè tothom ens mata el cuc dient-nos el que hem de dir, i sovint resulta dur de fer-ho. Però aquesta vegada ningú del poble ens ha dit res, i és que no hi havia gaire gent.

Imagineu-vos la sortida (foto 1) a les vuit del matí amb l'agilitat de moviments i colors que comporta el ciclisme. . . i el fet de poguer preguntar als ciclistes si és el primer cop que venen, etc, etc., . . . i encara més si podeu i voleu seguir la Marxa com vàrem fer nosaltres, per a poguer-ho viure més d'aprop, i així us podieu trobar a la vora de la carretera amb tres o quatre ciclistes ajudant-ne un altre que ha "punxat", o d'altres que esmorçaven tranquil·lament asseguts en un banc vora la carretera i fins i

tot aquells que paren a canviar l'aigua de les olives. . . i que tot de cop us adelanti un ciclista "catxondo" fent la sirena. . .

Molt remarcable la col·laboració dels radioaficionats amb les seves emissores mòbils repartits estratègicament, doncs si bé la seva intenció era la de participar en el control per qualsevol imprevist durant la Marxa, a nosaltres que anavem en un dels seus cotxes, se'ns va oferir la possibilitat de no perdre'ns detall, car l'emissora no parava. No va haver-hi cap desgràcia i les anècdotes divertides hi eren a piles. Per la llista, es pot veure que els participants eren de tot arreu, i tots coincidiren en allò de la bona

organització i en que la "novatada" de la parada massa llarga a Andorra que els organitzadors varen pagar l'any passat, per ser el primer cop, enguany estava corregit. Estaven contentíssims de participar-hi, doncs de fet això és la Marxa, participació i companyerisme, tot i que hi va haver alguns d'aquells que no ho deuen tenir massa clar el que vol dir Marxa, doncs van posar la directa com qui va al Giro d'Italia; i el que potser tampoc sabien és que en les Marxes no donen mallots grocs ni premis per arribar el primer. . .!

A la tarda hi gué repartiment de trofeus, al més veterà, al més jove, al club que venia de més lluny, etc.,

La sortida.

etc., i fins i tot a la fèmina (que només n'hi havia una) vaja, tal com és corrent en les marxés. I així s'acabava el dia però a les nostres orelles encara ressonaven les frases que es repetien: ". . . en cap lloc ho havien vist tan ben organitzat. . . a nosotros nos ha encantado, muy majos estos organizadores. . ., realment els qui se'n han cuidat han tingut feina, doncs està molt i molt ben organitzat. . ., ah mais oui, nous sommes allés un peu par tout, et même en France, nous n'avons vue jamais una 'Marxá' si bien organisée. C'est vrai, et les gents du Club Puigcerdá sont très gentils.

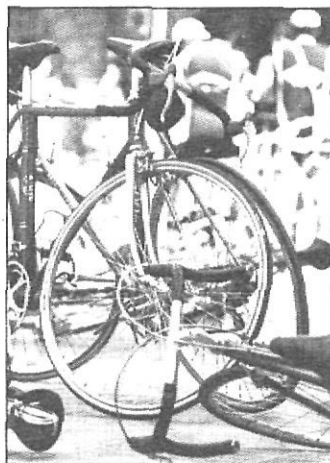
Davant d'això nosaltres no tenim res més a dir, senzillament portar-ho a Rufaca per a que la gent se'n assabenti de que a vegades prou que se'n fan de coses ben fetes. Aquí hi veiem doncs, el testimoni d'un treball de poc soroll i voluntarisme.

Rufaca

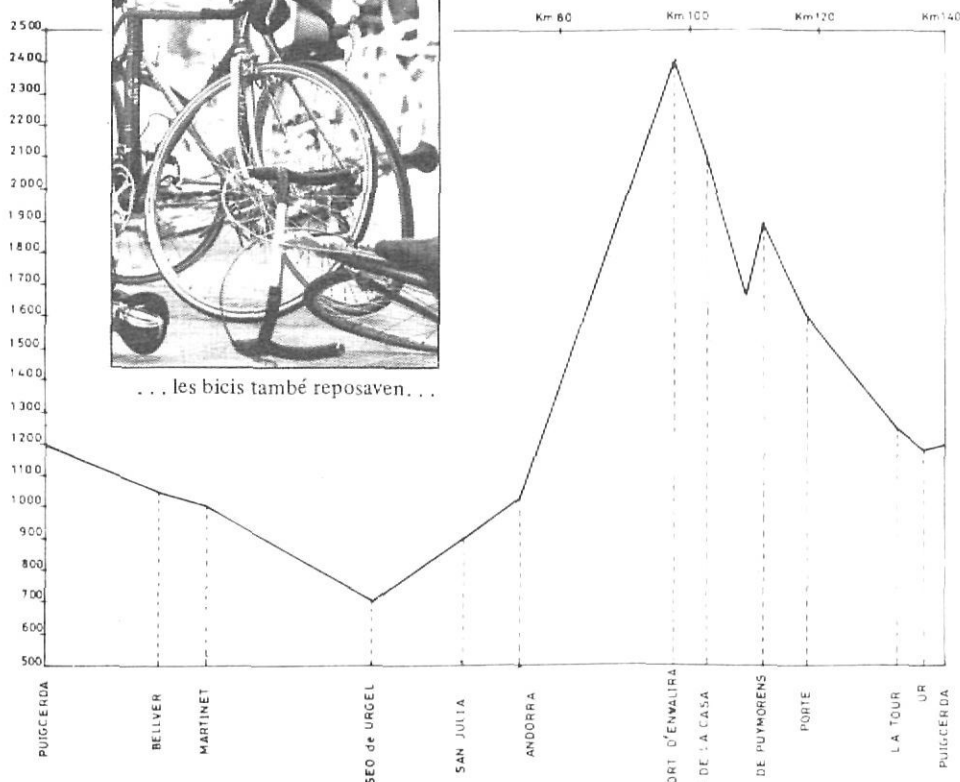
CLUBS PARTICIPANTS A LA MARXA

Provençalenc
C.C. Torelló
C.C. Campdevanol
Unió Deportiva Sants
Penya C. Poble Nou
D.C. Mataró

- Grup Esplai S. Pere de Ribes
- G.C. Bétulo
- Esport C. Calderi
- Los Conejos
- Agrupació C. La Bisbal
- Penya C. Olot
- Grup C. Barcelonés
- C.C. Granollers
- C.C. Mollet del Vallés
- Sociedad C. Ilerdense
- C.C. Manlleu
- Unió C. Alt Llobregat
- Velo C.C. Hospitalet
- E.C. Units
- Club Malgrat de Mar
- Torredembarra
- C.C. Bergadá
- C.C. Ripoll
- Independents
- A.S. PTT Perpinya
- C.C. Voltregá
- CNEC Mont-Louis
- Srint Club Andorra
- Jovent'79
- Unió C. Via
- C.C. Pedal Ter
- Velo Club Les Alberes
- Velo Club Stephanois
- Pollestres
- C.C. Puigcerdà

... les bicis també reposaven ...

... una Marxa amb moltes pujades i baixades ...

EL BARÇA CAMPIÓ DE LA COPA DEL REI

Gran partit el desenvolupat pel nostre equip el dia 18 de Juny, proclamant-se Campió de la Copa del Rei. Esportivament fou un exitós el partit, el contrari formidable en tots sentits, un autèntic partit de final, però no sols cal remarcar la part esportiva —essent la principal— altre factor imperant avui en aquest esport de "masses", era una final, i el Barça, com sols ell sap fer, mou una intensa multitud, i cap a Madrid s'ha dit, l'afició Barcelonista no te comparació en lloc del mon, i el seu comportament en aquestes diades es propi de la nostra terra —EL SENY CATALÀ— s'imposa i deixa un record per allà on passa.

La Vila també va viure aquest triomf, i perquè no, el va celebrar, i el celebrà amb goig i esportivitat, alegria al nostre Casal de la Plaça Major, petits, joves, homes i dones, seguint amb atenció la marxa del partit, i

quan venia el GOL, l'aldarull era immens, i la final arribà, el Barça era Campió.

Xampany i pastes, allí la porta estava oberta a tothom. Ens plau veure gent estranya al nostre Casal en dies d'alegria, petarts al marcar els gols, que ens recorden els costums del nord, la marxa pel Carrer Major per anar a felicitar al Jordi en el seu Bar, és visita obligada, i que la Penya no s'en oblida mai, més cants, i més felicitacions i cap a la Gatzara s'ha dit, a veure l'altre Jordi, Himne del Barça immediatament, i nova explosió d'alegria, i després del conseqüent contagi a la clientela que allí hi havia algú es recordà que encara no havia sopat, i calia fer quelcom per l'estomac, i al Madrigal es dirigiren on es repeti una vegada més l'explosió entusiasta pel triomf.

Cal no oblidar al contrari, el Sporting de Gijón, enemic esportiu,

model d'equip, propi d'una regió sofrida i treballadora, per tots ells; valga la nostra felicitació, i com no, al nostre equip, el qual demostrà una vegada més que el BARÇA ES MÉS QUE UN CLUB.

Penya Barcelonista de Puigcerdà
Juny 1981

PISTAS DE HIELO

Siguen a buen ritmo los trabajos de la Pista de Hielo. En el próximo número daremos una información detallada del estado de las obras y de los proyectos más inmediatos.

Por el momento los esfuerzos están encaminados hacia la consecución de ayudas y préstamos que permitan cubrirla en un corto plazo.

Con este propósito el Club Polideportivo ha puesto a la venta unos boletos que permiten la utilización de todas las instalaciones por un día y dan derecho a participar en un sorteo de un equipo completo de VIDEO y un viaje de una semana a la Cerdanya para los no residente o a Mallorca si el afortunado/a es de la Comarca.

RESPUESTA DE LOS VECINOS (HOSPITAL)

Fieles al Plan trazado desde el primer día de nuestra actividad, sobre el problema HOSPITAL, y expuesto muy claramente en el Acto del día 31 de Marzo, tenemos la obligación de INFORMAR a todos los vecinos de la Villa, de nuestras actividades y muy particularmente de todos los hechos acaecidos desde la fecha de la celebración del mismo, y antes de empezar a este desarrollo, debemos manifestar nuestro agradecimiento a estas 1617 firmas que nos dieron los Vecinos como aprobación al Plan propuesto para la marcha del Hospital, total que representa el 54,15 por 100 sobre la totalidad de los votos emitidos en las Elecciones Municipales ultimamente celebradas.

Hemos de agradecer a todos los Vecinos su interés para con el problema HOSPITAL, tanto los que nos firmaron, como los que no lo hicieron, y agradecer muy sinceramente a este sector considerable de Vecinos que atendiendo a nuestra oferta para dar información sobre el tema HOSPITAL, quisieron consultarnos, tal y como ofrecimos públicamente en el Acto del día 31, consultas que a veces fueron también de personas que no nos firmaron, a favor de nuestro Plan —creemos que es Democracia—.

El día 7 de abril, nos llegó a nuestro poder un ejemplar de un escrito ANONIMO con el título de "UN MITING DEMAGOGIC SOBRE L'HOSPITAL" en el cual en síntesis nos ataca con el calificativo de "DEMAGOGICS" y de querer sorprender la buena fe de los vecinos, y muy particularmente de los que nos dieron su firma demostrando con esto su apoyo al Plan que presentamos en su día, sobre este particular manifestar a estos señores que lanzaron esta crítica, cuyo calificativo solo tiene el de MEZQUINO con todas sus letras, y al no dar la cara con la firma del mismo, pero que posteriormente saliera con la firma de la JUNTA ADMINISTRATIVA, este escrito ya no merecería comentario alguno por el solo hecho de su ANONIMATO, pero como posteriormente salió a la luz pública con la firma antes descrita, nos vemos en la obligación de contestar al mismo, aunque sea un poco simplificado, pero demostrar a estos señores que al pretender con su escrito justificar lo INJUSTIFICABLE, de lo que debían haber hecho, y no lo hicieron durante su permanencia en la Junta, y de su cacareada "Democracia" como queda demostrado en el contenido de diálogo con "RUFACA" (lean Extra Hospital) señores les preguntamos: ¿cuál es el cáncer de la Democracia? Usted vecino de Puigcerdá, juzgue. . . es que en nuestro Acto según estos señores "hubo de todo" y vamos a sintetizar: desde la falta de diálogo, del acto de UCD, de la propaganda del miting, de la corrupción de la actual administración, de la insinuación de enfrentamiento entre el personal del hospital, de la situación Económica, Obras y Seguridad Social, del plan de estructuración y reorganización del hospital, del convenio con la Seguridad Social, de la Junta Administrativa, etc.

Debemos manifestar que sobre estos puntos, "críticos" por su parte, nosotros podríamos responder, larga y extensamente, pero vamos a limitar esta INFORMACION a sintetizarlos, como antes manifestamos.

1. **FALTA DE DIALOGO.** Señores de la Junta un poco de seriedad, pues nosotros no dijimos nunca que no había diálogo "PORQUE EL GOBIERNO CIVIL NO LO AUTORIZABA", esto es incierto, y nuestro escrito al Gobierno Civil fue

"DANDOLE CUENTA QUE SE CELEBRABA EL ACTO", para que éste supiera "QUIEN LO ORGANIZABA Y QUIEN SE RESPONSABILIZABA", nada de ANONIMOS como Vds. (obra en nuestro poder copia sellada por el Gobierno Civil, que está a su disposición) dicho escrito fue presentado al señor Presidente Accidental de la Junta, Sr. Perez de Rozas.

2. **ACTO UCD/CC día 10 de MARZO.** Nosotros no dijimos nada en dicho acto porque así lo pactamos con dichos señores, en las reuniones del día 9 y 10 de Marzo, con la condición que se debía suspender la MESA REDONDA que tenían convocada para este Acto, y que el público no tenía conocimiento, pues solo se enteró de la propaganda repartida a mano del acto con coloquio. Pero señores de la Junta, no creen Vds. tratándose de un tema como el del Hospital, del que Vds. eran los primeros PROTAGONISTAS por formar la Junta, ¿porque no hablaron y tuviera que ser otro señor que era arte y parte en el tema, el que a su manera les sacara las castañas del fuego?

3. **DE LA PROPAGANDA DEL MITING.** Preguntamos ¿dónde está esta alusión a la lucha violenta? solo en su imaginación, porque algo tenía que decir sobre este punto, ¿qué querían que hubiésemos inventado una fecha?, entonces si habrían tenido Vds. tema para criticar.

4. **DE LA CORRUPCION DE LA ACTUAL ADMINISTRACION.** Debemos manifestar que la acusación además de incorrecta en lo que se refiere a la verdad —como se demostrará— es tendenciosa y a todas luces de mala fe, pero nosotros tranquilos ¿es que para Vds. no existen los verbos? profesores hay para informar. . . estamos a su disposición para darles copia de lo escrito y dicho en el acto, y que además nos RATIFICAMOS a lo expuesto.

5. **SOBRE LOS DATOS ECONOMICOS Y LA SEGURIDAD SOCIAL.** Preguntamos ¿es que alguien de las personas que asistieron al acto del día 10 de marzo —suponemos que a la reunión que mencionan fue esta— les convencieron las cifras que allí se detallaron? ¿Es que su "portavoz" convenció a la concurrencia sobre la forma de aplicar el patrimonio del Hospital a las obras de reforma de este? no se acuerdan Vds. que hubo una clara contradicción entre el exponente y un asistente, sobre el particular. Y SOBRE LA SEGURIDAD SOCIAL, nosotros no inventamos nada pero si algunos de nuestro equipo, iniciaron, trabajaron y protestaron siempre y cuando hubo ocasión para lograr la firma del convenio con la Seguridad Social, creemos que antes de haber escrito este apartado tenían que haber consultado a los Señores D. Juan LLANAS y D. Vicente ALMAZAN que formaban parte de Ponencias designadas para el III Consejo Económico Sindical de la Cerdaña, y fue en una reunión clave, y que fue decisiva para lograr la firma del mismo, —¿y la Junta qué hizo?—.

6. **SOBRE EL PLAN DE ESTRUCTURACION Y REORGANIZACION DEL HOSPITAL.** Según la Junta —nada nuevo aportamos— pero señores, entre ustedes hay gente capacitada pero no se ha visto ninguna aportación por su parte en este sentido, rogamos lean "RUFACA" (creemos es el número 18) en el cual el señor FULLANA, dice "que se ha confeccionado un organigrama, pieza fundamental para el correcto funcionamiento de nuestro centro asistencial", vistos los problemas económicos y administrativos, creemos que debían ser Vds. los que debían exponer al pueblo este "buen funcionamiento" que parece

existe en el Hospital, pero que no se ve. Les recomendamos también que repasen el escrito publicado por "RUFACA" original del señor BOSOM SELVA (creemos es el número 7) ¿porque en su momento no se hizo caso al mismo? en su mayoría de exposiciones estamos completamente de acuerdo ¿porque este silencio señores de la Junta. . . ?

7. **CONVENIO CON LA SEGURIDAD SOCIAL.** Vds. han tocado un tema de "crítica" por decir algo pero, y vamos a contestar porque el tema tiene la suficiente importancia para ser debatido. Hemos aclarado anteriormente que fue lo que apremió al entonces I.N.P. para la firma del Convenio (Ver B. Sindical Noviembre 1974) no creo que puedan dudar de nuestra aclaración, sería tanto como negar el día y la noche, y que las causas por las cuales el citado Organismo retrasaba la firma, eran puramente TECNICAS, por ejemplo: en aquellas fechas fue factor argumental por parte del I.N.P. la falta de Anestésista titular y se hablaba de la convalidación del título de la Sra. de Masanes. Que también debemos informar que la Seguridad Social no tiene un padrón igual para todos los puntos de España, pacta y señala los importes por zonas, y sus servicios administrativos, deben tener muy en cuenta las varias facetas que pueden concurrir en cada una de las zonas donde debe pactar, pues es lógico que las circunstancias no sean las mismas en una zona que en otra. Nosotros si creemos, porque lo sabemos que se puede sacar más de la Seguridad Social (I NO HEM DESCUBERT RES) pero al negociar un Convenio con la Seguridad Social, debe tenerse muy estudiado, y la experiencia enseña.

8. **DE LA JUNTA ADMINISTRATIVA.** Señores Vds. estaban en el acto del día 31, y por DOS VECES se dijo que no PEDIAMOS UNA EXCLUSIVIDAD PARA NOSOTROS ¿Porque este interés en tergiversar los hechos? es ridículo, absurdo e infantil su razonamiento cuando dicen "ENTRAR ELLS A FORMAR PART DE LA JUNTA" suerte que estaban unas MIL DOSCIENTAS personas en el acto (datos facilitados por el personal del local) y que estas están completamente de acuerdo en que así se dijo.

En cuanto a su replanteamiento de las demás consideraciones, son tan poco importantes que ni siquiera vale comentario, pero si decir que dejamos al pueblo como SOBERANO que es en este problema por la parte que le toca que juegue el mismo, ¿porque no leen la "RUFACA" del mes de Junio pasado, un concejal y miembro de la Junta dice "RESPECTE AIXO DE QUE LA GENT QUE ESTA A LA JUNTA TE QUE ESTAR INFORMADA VOLDRIA DIR, QUE ES VA DIR QUE LA JUNTA TENIA QUE TENIR CONTACTE AMB L'HOSPITAL I RESULTA QUE DE LA MISA NO EN SABEM LA MITAD creemos que sobran comentarios. . .

En síntesis hemos procurado contestar los puntos de referencia del citado escrito, primero con salida ANONIMA y después con la firma de JUNTA ADMINISTRATIVA, causa extrañeza que ustedes no han tenido conocimiento de los comentarios y de lo que se ha escrito sobre el Hospital, nosotros en nuestra misión de informar al pueblo (que también era suya) debemos preguntar ¿porque no ha dicho o explicado la Junta, el acuerdo adoptado por mayoría para la rescisión del Contrato a los Doctores Corsunsky? ¿y sobre la marcha de los doctores Ribrian y Berges? ¿qué pueden manifestar? ¿porque no replicaron si es que tenían argumentos para contestar el escrito publicado en "RUFACA" en el mes de

Abrió de 1980? el contenido del mismo denunciaba la forma en que se desarrollaba un negocio PARTICULAR dentro de un establecimiento público en donde se desarrolla la medicina privada, ¿porqué se intentó presionar desde Puigcerdá para que "La Vanguardia" no publicara un escrito en el cual se contestaba al del señor Gisbert?, ¿porqué se hizo lo mismo con el escrito de réplica que tres señores de Puigcerdá mandaron al "Correo Catalán" contestando al del Sr. Madrenys?, este no se publicó, estos señores cumplían cuanto dispone la vigente ley de Prensa y el apartado a) artículo 20 de la constitución. ¿es esta su Democracia? ¿cómo pueden explicar al pueblo que la Presidencia no sabía nada de estos escritos según se nos dijo el día 3 de febrero?. ¿Por qué esa Junta tan "molesta" con nosotros no ha contestado el informe del boletín "CERDANYA SOCIALISTA" sobre el Hospital? se dicen muchas verdades en el mismo, y creemos que Vds. que forman la JUNTA DIRECTIVA del HOSPITAL tienen la obligación de desvirtuar, lo publicado si no son verdades, pero si son verdades que Vds. no pueden desvirtuar ¿qué hacen ustedes en la Junta?. ¿Y el acto público que se prometió en sesión del Ayuntamiento no se ha hecho?

Todas estas consideraciones y muchas más, se podrían exponer y nadie más que Vds. como miembros de la Junta les corresponde salir al paso y aclarar en todos sus puntos, porque si no es verdad lo que se ha dicho y publicado sobre el Hospital, perjudica a esta, y al Hospital se debe defender empezando por ustedes y terminando por el pueblo, no ignoramos que a veces hay cargos que obligan a tomar decisiones drásticas (esto lo conlleva el propio cargo) y ante la duda de no actuar correctamente la mejor decisión es marcharse a casa.

Dejamos por nuestra parte zanjada esta polémica, y conste somos los primeros en lamentarlo pero las circunstancias nos han llevado a este punto, si siempre, que haya motivo o causa informaremos al PUEBLO de todo lo que concierne a nuestro HOSPITAL.

Montserrat Pons de la Hija
Antonio Brunet Mateu
Juan Forcada Cò
Damian Elias Palau

En el mismo número de "RUFACA" (especial Hospital) leemos la nota que dicho partido da, sobre el acto por ellos organizado el día 10 de marzo, y su opinión sobre el nuestro celebrado el día 31 de marzo. Nosotros que también tenemos derecho a opinar y como no dependemos de ningún partido, podemos hacerlo sin miedo alguno, a que se nos pueda llamar la atención, o se nos pueda dimitir. . . pero si obligados por esas 1.617 cifras que representan 1.082 más que los votos que obtuvieron ustedes en las Elecciones Municipales.

Si analizamos dicho acto lamentamos que estos señores no dieran cuenta a la asistencia, de que su plan era convocar una MESA REDONDA (cosa que nadie se enteró, por cuanto en la propaganda emitida nada se decía sobre el particular), y que precisamente fue esta la causa y motivo de nuestras dos entrevistas celebradas con dicho partido los días 9 y 10 de marzo, y que también hicimos público en nuestro acto del día 31, y que expuestas nuestras posturas sobre el particular la MESA REDONDA, ustedes la suprimieron.

POSITIVO. Nada de nada, un EMPACHE de Democracia y de Partido, esta fue la conclusión inclusive de personas allegadas a alguno de los Secretarios Comarcales del Partido, pues si contamos el tiempo que duró el acto, poco se habló del Hospital. . . Que fue una propaganda política, que duda cabe y esto lo reconocieron propios afiliados al partido, con los que hemos hablado. ¿Qué dijeron Vds. del Hospital? casi nada, por no decir nada, si algo, que tuvieron que suplirlo con -la política sanitaria de la Cerdanya- y preguntamos ¿qué hubiese pasado si a dicho acto no asiste el Dr. Llauró? porque Vds. en el mediodía, de dicho día pocos datos tenían, los estadísticos, hemos de hacer público. En los dos compromisos que con Vds. asumimos, hemos de hacer público que los cumplimos los dos. 1. No intervenir en el acto, si se suspendía la MESA REDONDA. 2. Entregarles una copia de nuestro Plan, pues repetimos a las doce de dicho día, el Plan que tenían Vds. era muy escueto y que algunos de los puntos que Vds. expusieron en el acto, eran similares a los que nosotros entregamos, ¿coincidencia? pero nos salvó el que sobre las ocho de la tarde de este día, Radio Olot diera cuenta detallada de nuestro Plan, y claro muchas personas que lo escucharon

y que después asistieron al acto, nos consultaron sobre el particular, que conste que no hicimos ninguna propaganda a nuestro favor, y esto que la situación se prestaba para ello, nos limitamos a contestar que NUESTRO PLAN HABIA SIDO ENTREGADO AQUELLA MAÑANA A UCD Y DESPUES TRANSMITIDO POR RADIO OLOT.

SU OPINION A NUESTRO ACTO del 31 de marzo. Una vez más debemos recordar que nuestro acto FUE PURAMENTE INFORMATIVO de las gestiones y actividades que nosotros habíamos desarrollado sobre el tema del Hospital, desde el día 3 de Febrero p.p. por lo tanto si asistieron al mismo, nos limitamos a DECLARAR y DENUNCIAR que el Hospital, nuestro Hospital tenía problemas, y esto lo han reconocido hasta los propios interesados en taparlo y que nosotros no queríamos ni eramos partidarios de hacer un acto público, siempre que las circunstancias no nos obligasen a ello, y estas circunstancias llegaron, y que también fueron expuestas muy claramente con nombre y fechas (podemos facilitar copia).

Al iniciar el acto se manifestó una vez más QUE NO HABRÍA COLOQUIO, repetimos expusimos nuestras gestiones y nuestro Plan, y nada más. Se explicó el Plan de Estructuración y Renovación del Hospital, y a nadie obligamos a que lo secundara, ni siquiera que asistiera al Acto, nos limitamos como VECINOS a informar al pueblo de lo que pasaba en el Hospital, y NOS OFRECIAMOS para cualquier consulta, y sepan señores QUE NOS HEMOS VISTO SORPRENDIDOS POR LAS MUCHAS CONSULTAS que se nos han hecho, incluso de personas que no firmaron nuestro Plan, (podemos demostrarlo).

SOBRE LA POLITIZACION DEL HOSPITAL. Debemos oponernos a este comentario, los que se contradicen son ustedes, nosotros dijimos, y lo repetiremos tantas veces sea preciso, que nos limitamos a informar a Centrales y Partidos sobre la problemática del Hospital, y que todos están de acuerdo en NO POLITIZAR EL HOSPITAL. ¿Es que no recuerdan Vds. que en la primera entrevista del día 9, uno de los puntos en que estuvimos de acuerdo, era que Vds, tampoco querían que se POLITIZASE el Hospital?

Señores de UCD/CC creemos, y sino nos corrijan, que ustedes como partido político, tenían una OBLIGACION de informar al pueblo de un problema de tanta importancia para nosotros como es el Hospital, y al decir Hospital queremos hacer incapie en que no nos basamos en los detalles normales y propios de una entidad de asistencia sanitaria, sabemos que hay enfermos que están contentos con el tratamiento recibido, otros que dicen pestes, no son estas minudencias que nos obligaron a DENUNCIAR el problema Hospital, nosotros denunciaremos y continuaremos denunciando el SISTEMA, nosotros dimos la cara, y el pueblo ha tomado conciencia del problema, y ustedes como partido ¿qué han hecho en este caso concreto? el pueblo debe saber que ustedes tenían y tienen representación en la Junta del Hospital, siendo así como podían ignorar los problemas del Hospital. . .

Sobre el apartado C) del punto 2, manifestamos que en su momento preciso y oportuno contestaremos.

Y terminamos nuestra también "crítica" a ustedes. ¿Es que ustedes en su acto dieron alguna información veraz, con programas concretos y seriedad?

Montserrat Pons de la Hija
Antonio Brunet Mateu
Juan Forcada Cò
Damian Elias Palau

crux roja informa

EN CAS D'OFEGAMENT

QUE HE DE FER:

- Intentar reanimar la víctima amb el boca a boca.
- Un cop recuperada la respiració, col·locar-lo de costat per si es produeix el vòmit.
- Aplicar massatge al cor en cas d'atur.
- Continuar la reanimació fins a deixar l'accidentat a mans del metge.

QUE NO HE DE FER:

- Intentar que expulsi l'aigua abans de restablir-se la respiració.

Secció de Socorrisme
de Creu Roja

En el darrer número ens varen invertir els termes del "QUE HE DE FER" i "QUE NO HE DE FER". Confíem que aquesta vegada no passi el mateix i que l'error d'impressió no hagi provocat cap desgràcia.

BAR CAFETERIA

RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34

— PUIGCERDÀ

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

José Antonio, 22

Telèfon 88 01 47

PUIGCERDÀ

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

Telèfons: 88 11 46 - 88 13 79 - 88 08 69

VILALLOVENT

(PUIGCERDÀ)

JOIERIA
RELOTGERIA

J. Fullana

PUIGCERDÀ

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16

Tel: 88 03 88

PUIGCERDÀ

FILATELIA
MONTANÉ

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

ELECTRODOMÈSTICS
PIRINEU

Avinguda Dr. Piguillem, 3

PUIGCERDÀ
(Girona)

HOTEL
RESTAURANTE

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. — 88 01 00
PUIGCERDÀ

**CAN
BORRELL**

- ▶ MAS CATALÀ
- ▶ CUINA TÍPICA CATALANA
- ▶ RESTAURANT I APARTAMENTS

MERANGES
(LA Cerdanya)
T. 972 - 88 00 33
CARRETERA
DE PUIGCERDÀ
A LA SEU D'URGELL

LA BONA CUINA CATALANA
CASOLANA I NATURAL

C/. Querol, 4
(a 20 metres Plaça de l'Ajuntament)
Tel. 972 - 88 11 87
PUIGCERDÀ (LA CERDANYA)

CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA AMB ELS PREMIS
«IGNASI DOMÈNECH» 1978 - 1979 - 1980

COPA D'OR DEL C.I.P.E.M. GASTRONOMIA INTERNACIONAL
ROMA 1981

PREMI INTERNACIONAL DE TURISME I GASTRONOMIA 1980

MEMBRE DE LA «CHAINE DES ROTISSEURS»

PROMOTOR DEL «CONSELL CATALÀ DE LA CUINA»

GUIES GASTRONÒMIQUES I TURÍSTIQUES D'ESPANYA:
CLASSIFICACIÓ: CAMPSA: 1 SOL - GOURMETOUR: 7 1/2 - 10

(ACONSELLEM RESERVAR PLAÇA PER TELÈFON)